І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
в Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
в Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 196. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 31-го ЖОВТНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, OCTOBER 31, 1974 No. 196. VOL. LXXXI.

КУК З'ЯСОВУЄ СВОЄ СТАНОВИЩЕ ДО СПРАВИ КАНАДСЬКО-СОВЄТСЬКОГО КУЛЬТУРНОГО ОБМІНУ

Вінніпеґ, Ман. — У зв'язку з концертами Д. Гнатюка та Є. Мірошнеченко Президія Комітету Українців Канади опублікувала 23 жовтня пресове повідомлення через аґенство Кенедієн Прес, в якому стверджує, що хоч у принципі ідея культурного обміну є правильна і сприємлива, то не можна примикати очей на факт, що совєтський уряд намагається використовувати культурний обмін для виразно політичних цілей. У повідомленні говориться, що Комітет Українців Канади хоче поінформувати населення Канади про наступне:

1. СССР висилає до Канади постійно тих самих кількох артистів, які насправді не є репрезентантами культурної дійсности в Україні;

2. Артисти з України не мають права на те, щоб вільно відвідувати культурні канадські установи, чи наладнувати зв'язки з канадськими артистами без уваги на такі чи інші їхні політичні погляди

3. В Україні можуть виступати тільки ці канадські українські артисти, які є політично сприємливі для совєтського уряду, хоч з боку Канади не ставиться ніяких обмежень і передумов;

4. Канада дозволяє на спроваджування без ніякої цензури совєтські публікації, газети, журнали та інший друкований матеріял, хоч у той сам час совєтський уряд не дозволяє на висилку до СССР українських і канадських публікацій, чи то поштою, чи при поїздках туристів.

Враховуючи таку реальну дійсність на відтинку культурного обміну між Канадою і СССР, КУК апелює до канадського уряду поробити перед совєтським урядом заходи з пляном добитися такого культурного обміну, який був би з користю для заінтересованих сторін та зі збереженням засади про свободу інформації і обміну ідеями і туристами між Канадою і СССР у цьому дусі, як про це у свій час заявляв міністер закордонних справ Канади на европейській конференції у Гельсінках 5-го липня цього року.

КОНЦЕРТИ Д. ГНАТЮКА ТА Є. МІРОШНИЧЕНКО В КАНАДІ НЕ МАЮТЬ УСПІХУ

Торонто. — Апель Комітету Оборони Валентина Мороза до українського громадянства в Канаді не дати підтримки концертовому турне, що відбувається в рямках т.зв. культурного обміну між Канадою та СССР, Д. Гнатюка та Євгенії Мірошниченко, знайшов широкий і позитивний відгук. Українське громадянство в основному виявило зрозуміння для потреби використати кожну нагоду, щоб задемонструвати і запротестувати проти совєтської ґеноцидної політики в Україні і проти ув'язнення багатьох українських інтелектуалістів, які виступили в обороні власне української культури і мови. Практичним наслідком цього було те, що залі, де виступали згадані артисти, світили пусткою, не зважаючи на те, що аранжери роздавали квитки даром, щоб тільки заповнити залі, а навіть „імпортували" бажаних „глядачів" з інших місцевостей. Ідеться тут про членів і прихильників т.зв. проґресистських груп. На практиці висліди були такі: в Торанті в залі на 2,750 осіб було коло 1,700 осіб, в Гамільтоні — в залі на 2,000 осіб було не більше 700 осіб, в Судбурах — заля на 800 осіб, присутніх коло 200, у Віндзорі — заля на 1,500 осіб, присутніх 500. У Віндзорі, крім того, була влаштована велика демонстрація перед будинком, де відбувався концерт.

Управа СФУЖО відбула пленарні наради

Філядельфія. — У днях 25 - 27 жовтня ц. р. тут відбулись пленарні наради Управи Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), які щороку збирають представниць із ЗСА й Канади для обговорення й вирішення біжучих справ. Наради відкрила голова Стефанія Савчук (Торонто), а проводили ними заступниці з різних складових організацій СФУЖО Приявних було 19 делеґаток від 19 складових організацій, при чому заморські прислали свої повновласті. Перший день нарад був виповнений звітами голови, референток і голов Комісій. В обширній дискусії присутні розглянули перебіг року праці СФУЖО. Другого дня обговорено проблеми організаційної праці СФУЖО, бюджет на 1975 р. і ухвалено правильник. Увечорі відбулась святочна вечеря з представниками організацій і членством жіночих організацій. Третього дня обговорено завдання СФУЖО в недалекому 1975 році.

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ БУЛИ ПРЕДМЕТОМ РОЗГЛЯДУ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В ГАМІЛЬТОНІ

Гамільтон, Онт. — Триденна конференція, присвячена проблемам сучасної України і зорганізована з ініціятиви Міждепартаментального комітету для комуністичних і східньоевропейських справ при МекМастер університеті, притягнула чимале число видатних знавців проблематики та осіб, заінтересованих у вивчанні ситуації в Україні. На конференції, що почалася в п'ятницю 25-го жовтня, було обговорено разом 13 основних тем, які охоплювали широкий діяпазон всього того, що можна б окреслити „українознавством". Наступні теми і проблеми були обговорювані на конференції:

1. Невідновні природні багатства України (А. С. Романюк, І. Словіковська, д-р В. Н. Мацьків);

2. Експлуатування відновних природних багатств України (М. Головач, В. Вісн, д-р Б. М. Барр);

3. Сучасний стан кібернетики і економічне плянування на республіканському рівні (д-р В. Голубничий, д-р А. Дж. Катцелінбойґен);

4. Українське сільське господарство: проблеми спеціялізації та інтенсифікації у перспективі (д-р І. Стебельський, д-р П. Воробій);

5. Статус української республіки в рямках совєтської федерації (д-р Дж. Н. Газард, д-р В. С. Тарнопольський);

6. Сучасні соціологічні дослідження в Україні (д-р А. Симиренко, д-р В. Ісаїв);

7. Зріст і перерозподіл українського населення в Росії і СССР в роках 1897-1970 (д-р Р. А. Люїс, д-р А. Романюк);

8. Природа і джерела дисидентизму в Україні (д-р Дж. Бирч, д-р Б. Боцюрків);

9. Комуністична партія України після 1966 року (д-р Я. Білинський, д-р Б. Левицький);

10. Політика відпруження і розвиток внутрішньої політики в СССР (д-р С. Бялер);

11. Українські студії на Заході: проблеми і перспективи (д-р Дж. Армстронґ, д-р К. Біда, д-р Ю. Луцький, д-р О. Пріцак, д-р І. Решетар);

12. Суспільно - політична роля жидів в Україні (д-р З. Гітельман, д-р І. Лисяк-Рудницький);

13. Росіяни в Україні і проблема української ідентичности в СССР (д-р Р. Шпорлюк, д-р Д. Поспєльовський).

Сесіями проводили д-р Н. Філд (Торонтський університет), д-р М. Борецький (Департамент торгівлі, Вашинґтон), проф. Дж. Е. Ґреґам (МекМастер університет), д-р Р. Блумстак (МекМастер університет), д-р Дж. Годнет (Йорк університет), д-р Р. Мек Айвор (декан, Факультет суспільних наук МекМастер університет), д-р А. Бромке (МекМастер університет), д-р Р. Джонстон (МекМастер університет).

Організацією конференції займався проф. Петро Потічний, який очолював Міждепартаментальний комітет. Спонзорами конференції були Канадська Рада і МекМастер університет. Праці конференції закінчились в неділю увечорі 27 жовтня.

Подробиці цієї важливої конференції будуть подані в дальших повідомленнях у „Свободі".

ГЕМСТЕД ВІДЗНАЧИВ 50-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ 327-ГО ВІДДІЛУ УНС

Гемстед, Н. Й. (В. Л-ць). — Понад 130 осіб зібрались в неділю, 27-го жовтня, до привітної новозбудованої Парохіяльної Централі, що є власністю української католицької церкви св. Володимира в Гамстеді, щоб відзначити золотий Ювілей заснованого 50 років тому 327-го Відділу Українського Народного Союзу „Запорізька Січ".

Бенкет, який розпочався о год. 3.30 по полудні і програму якого відкрив голова Відділу Володимир Шпачинський, вшанували своєю присутністю обидва отці: парох української католицької церкви св. Володимира о. М. Шараневич і парох УПЦ о д-р С. Гаюк, перший заступник головного предсідника УНСоюзу д-р І. Флис, обласний організатор на Ню Йорк Василь Оріховський та представники багатьох Відділів УНС і суспільно-громадських організацій і установ, а саме: від Окружного Комітету УНС з Ню Йорку М. Хоманчук, 5-го Відділу УНС ред. В. Левенець, 204-го Відділу д-р В. Палідвор і Софія Карплюк, 200-го Відділу проф. Т. Білостоцький й Іван Пригода, 361-го Відділу д-р М. Пізнак, 457-го Відділу ред. Іван Керницький, Пласт — Іванка Солтис, Пластприят — Юлія Захарія, ОДВУ — Василь Пищимуха, Провидіння" — С. Кохановський, ООЧСУ — Катерина Мицьо, Т-во за Патріярхат — Мик. Курчак, УККА — Ю. Ґураль, СУА—З. Зарицька. Бенкетом проводив тостмайстер інж. С. Набожинський. В дальшій програмі згадані представники в більшості виголосили привітання Ювілятові. Довше привітальне слово виголосив заступник головного предсідника УНС д-р І. Флис, який зробив аналізу праці Українського Народного Союзу взагалі і його Відділів зокрема, які, за його словами, є тією кров'ю, що жив-

(Закінчення на стор. 8-ій)

НАУКОВЦІ СВІТУ ВИСТУПИЛИ В ОБОРОНІ СТРОКАТОЇ

Торонто (Н. Н.) — Справу Ніни Строкатої-Караванської, українського мікробіолога з медичного Інституту в Одесі, піднесено на Світовому Конґресі Мікробіологів, що відбувся в Токіо, Японія, від 1-го до 7-го вересня ц. р. у приміщенні готелю Імперіял. Протягом реєстрації, що тривала два з половиною днів, 540 науковців із принайменше тридцяти країн світу, підписало звернення до Л. І. Брежнєва, першого секретаря КПСС, і М. В. Подґорного, президента Верховної Ради СССР. Копії цього апелю разом із підписами мікробіологів вислано також головному секретареві ОН, Куртові Вальдгаймові, урядам усіх держав-членів ОН, членам Інтернаціональної Асоціяції Мікробіологічних Об'єднань, Інтернаціональній Комісії Юристів, Інтернаціональній Комісії Червоного Хреста, Інтернаціональній Амнестії, та до А. Сахарова, як голови Комітету Оборони Прав Людини в СССР.

Текст звернення

„Наш колеґа — говориться в тексті — Ніна Строката-Караванська, мікробіолог Одеського Медичного Інституту і член Американського Мікробіологічного Об'єднання, відбуває своє чотирилітнє ув'язнення в совєтському карному таборі тому, що вона відмовилася свідчити проти свого чоловіка, письменника-дисидента, і тому, що вона настоювала, щоб він мав право користуватися загально-людськими правами.

„Арешт і ув'язнення Ніни Строкатої суперачать принципам, з'ясованим у статтях Загальної Декляраціï Людських Прав і Конституції СССР.

„Інформації свідчать про те, що під цю пору Ніна Строката поважно хвора на рака грудей, але, мимо того, вона не одержує ані потрібного медичного лікування ані відповідної опіки. В додатку, ми стверджуємо, що попередні звернення у її справі сотень мікробіологів із деяких країн світу не дали бажаних результатів.

„Тому то ми, мікробіологи, учасники першого Інтерсекційного Конґресу Інтернаціональної Асоціяції Мікробіологічних Об'єднань, що відбувся у вересні ц. р. в Токіо, Японія, звертаємося до уряду СССР і закликаємо Комісію Людських Прав ОН, Інтернаціональну Комісію Червоного Хреста, Інтернаціональну Комісію Юристів, Мікробіологічні та інші наукові об'єднання і поодиноких колеґ, зробити все по своїй спроможності для негайного забезпечення медичних потреб Ніни Строкатої, як також, забезпечити за нею право на вивчання, досліджування і публікацію, без огляду на її приватні погляди і переконання, чи її чоловіка, ці права, що їх ґарантують конституція СССР і проклямації різних інтернаціональних чинників.

„Ми уважаємо, що загальна пошана цих прав підсилить інтернаціональну співпрацю між мікробіологами й іншими науковцями, та скріпить ідеали миру і краще порозуміння між народами".

Текст цей, разом із відповідним листом та підписом д-ра Євгена Рослицького від імені „Мікробіологів в Обороні Ніни Строкатої" та копіями 540 підписів вислано до згаданих адресатів. Між підписаними знаходимо прізвища мікробіологів світової слави.

За порозумінням із властями конґресу, збирання підписів розпочато в неділю по полудні. Вкоротці опісля до столів „Мікробіологів в обороні . . ." підійшли члени совєтської делеґації на конґрес, разом із Ґаліною Єрмолаєвною з „Інтуриста", що започаткувала совєтську реакцію, все ж таки, треба признати, поводячись досить по-культурному в порівнянні до інших делеґатів. Але, коли розмова заторкнула нобелівського лавреата Солженіцина, то для неї він був нічим іншим а „просто больним (хворим) ідіотом". Проф. О. Бардіян, знову ж, накинувся брудною, вульґарною російською лайкою, настоюючи, щоб відповідати їм російською мовою, „яку ви добре знаєте"! Із нашого боку відповіді продовжувано давати англійською мовою, зазначаючи, „це саме для того, щоб слухачі розуміли про що йде мова, як також для того, щоб вони знали, що матюкування, яке ви вживаєте, є мовою справді гідною совєтського делеґата на світовий конґрес".

Після цього совєтська делеґація офіційно заявила, що покине конґрес, коли організатори конґресу надальше дозволять оборонцям Строкатої занимати столи в рядах офіційної реєстраційної частини конґресу.

Слідуючого дня інші члени совєтської делеґації знову протестували на діловій частині конґресу, на що д-р Мпода, японець, який рік побував під совєтською окупацією і був одним з організаторів конґресу, заявив: „властиво, чого ви знову хочете і хто властиво є провідником вашої делеґації, бо я був під враженням, що ми цю справу остаточно полагодили ще вчора". Здаючи собі справу з існуючої ситуації, деякі зі совєтських делеґатів, не будучи в силі нічого кращого зробити, проклинали проходячи попри наші столи, а проф. А. І. Ларкін чомусь здобувся на ломане німецькою мовою „Sie Leute verfluchte Hunde" (Ви прокляті собаки ! ! !).

Совєтська амбасада протестує

Якраз під самий кінець реєстрації на слідучий день, на

(Закінчення на стор. 8-ій)

ВАЛЕНТИН МОРОЗ ПРОДОВЖУЄ ГОЛОДІВКУ У ВЛАДИМИРСЬКІЙ ТЮРМІ — ІНФОРМУЮТЬ ОБОРОНЦІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ З МОСКВИ

Валентин Мороз

Торонто, Канада. — Валентин Мороз 17-го жовтня ще перебував у Владимирській тюрмі та продовжував голодівку — поінформував представник Ініціятивної групи для людських прав в СССР з Москви в розмові телефоном. Розмову мав представник Комітету оборони Валентина Мороза в Канаді і ця розмова відбулася телефоном в четвер, 17-го жовтня, о год. 4.30 по полудні Подаємо нижче повний текст тієї розмови:

Запит з Торонта: Ми телефонуємо з Канади.

Відповідь з Москви: Добридень, як маєтесь?

Запит: Чи маєте які вістки відносно Мороза?

Відповідь: Вістки про Мороза такі: його дружина довідувалася про стан його здоров'я і їй сказано, що його перевіряла група спеціялістів, ствердивши, що він має хронічну недугу жовчевого міхура. До цього не додано жадних інших інформацій. Також не відомо, які спеціялісти його перевіряли. В дальшому ствердженo, що стан його здоров'я скомплікований продовжуваним голодовим страйком. Це все, що їй сказано. Вона мала б побачитись з ним 4-го листопада. Вони дозволяють на відвідини раз на півроку і 4-го листопада буде пів року від часу їх останнього побачення. Очевидно, що вона піде до в'язниці, але можливо, що зустріч буде заборонена, бо він голодує.

Запит: Чи Валентин ще у Владимирській тюрмі?

Відповідь: Він ще у Владимирі. Я знаю, що були поголоски, що його перевезено до Москви, але ми не маємо такої інформації. Я думаю, що ця поголоска не була правильна.

Запит: Чи Ви чули, що Раїсу Мороз у її домі...

Відповідь: Хвилину. Я не чую Вас. Будь-ласка, повторіть Ваші останні слова, бо тут люди говорять...

Запит: Ми одержали повідомлення, що Раїсу Мороз переслідують в Івано-Франківську, що в її вікна кидають камінням. Чи Ви чули про це?

Відповідь: Так, так! Вона була тут, у Москві і виїхала передучора. Вона приїздила до Москви, щоб побачити шефа КҐБ та пожалуватись на чиновників КҐБ в Івано-Франківську, які створюють для неї трудні обставини... як Ви згадали. Але її не прийнято. Вона залишила зажалення на письмі і виїхала. Вона старатиметься знову про цю зустріч, як приїде на відвідини її чоловіка.

Запит: Що на Вашу думку, ми повинні дальше робити? Чи Ви знаєте, як називається лікар, який ним (Морозом) опікується?

Відповідь: Вони Вам того не скажуть. Вони пишуть, що його оглядали спеціялісти. Але, які спеціялісти? Як вони називаються? Де вони працюють? Також недуга — що це значить хронічна недуга жовчевого міхура? Може бути багато недуг жовчевого міхура. Ми не знаємо яка. Тому, це не є компетентна діягноза, не є поважна діягноза. Але, вона не може довідатись нічого іншого. Його дружина дуже стурбована, бо це перший раз вони признали, що він хворий. Вони постійно заявляли, що він почувається дуже добре. Вона знала, що це не відповідає правді, але факт, що вони тепер признали, що він хворий, дає їй причину думати, що його стан погіршується. Вони в цей спосіб приготовляють її на дійсність, що він дуже хвора людина. Чи розумієте? Тому вона дуже зажурена цим листом від в'язничих властей. Четвертого листопада вона поїде до Владимира. Вона бачитиме начальника в'язниці та прохатиме побачення з її чоловіком. Вона спробує відшукати спеціялістів, які поставили діягнозу, але в цій хвилині ніхто не знає, що їй пощастить досягнути. Вона в розпачливому положенні. Як вона виїжджала з Москви, вона була дуже пригнічена. Для неї трудно в Івано-Франківську з уваги на напружену ситуацію там. Її викликають на допити, їй погрожують, вони поширюють злобні сплетні про неї серед її приятелів і подібне. Для неї життя дуже тверде.

Запит: Ми тут в Канаді зробимо все, що зможемо...

Відповідь: Дуже очікую того.

Запит: ... щоб Валентина Мороза відвідав спеціяліст-лікар з Канади.

Відповідь: Так, так, так! Це знаменита думка! це було б чудово, як би так сталося. Це був би рятунок для нього.

Запит: Якщо можна, ми знову потелефонували б до вас за два-три дні.

Відповідь: Прошу дуже!

Запит: Дуже Вам дякуємо за інформацію.

Відповідь: Прошу дуже. Бувайте здорові.

Здоров'я Ричарда Ніксона у критичному стані

Лонґ Біч, Каліфорнія. — Речники Меморіял Госпітал Медикал Сентер повідомили, що у вівторок, 29 жовтня, шість годин після операції, яка мала на меті запобігти продістанню згустків крови з ноги до легенів, колишній президент Ричард Ніксон попав в шок, спричинений внутрішнім виливом крови. Д-р Джон Ланґрен, лікар Р. Ніксона, заявив, що колишній президент є „в критичному стані", хоча після кількагодинних старань лікарям пощастило привернути його тиск крови до майже нормального рівня. Коментатори зазначують, що вираз „критичний стан" переважно означає, що існує загроза смерти. Лікарі під час операції наложили на жилу затискач, який має не допускати згустків крови з лівої ноги до легенів.

Очікують скорого приїзду до ЗСА Сімаса Кудірки

Локуст, Н. Дж.. — Інформаційна Федерація і „Амерікенс фор Сімас" повідомляють в окремому пресовому листку про те, що литовська спільнота і її американські приятелі очікують приїзду до ЗСА Сімаса Кудірки і його найближчої родини. Як відомо, Сімаса Кудірку, який намагався втекти з совєтського корабля і якого американська залога передала в руки большевиків, був засуджений на 10 років заслання на Сибірі і тільки завдяки старанням багатьох американських сенаторів і конґресменів та безпосередній інтервенції в його справі державного секретаря Генрі Кіссінджера звільнили з ув'язнення і дозволили повернутися до родини на Литві. З огляду на те, що мати Сімаса Кудірки з уродження американська громадянка, приятелям-американцям пощастило вистаратись для нього і родини американські візи і, як говорить повідомлення, усі формальності вже полагоджені, включно з оплатою за дорогу літаком. В повідомленні не визначено ще дня приїзду родини Кудірків до ЗСА, однак говориться, що це може статися ще цього тижня. Опрацьовано вже навіть програму зустрічі і запляновано відбути коротку пресову конференцію, можливо таки на летовищі Кеннеді в приміщенні „Пан-Амерікен".

УКРАЇНСЬКІ КАНДИДАТИ В ЦЬОГОРІЧНИХ ВИБОРАХ

В цьогорічних виборах, які відбудуться вже в найближчий вівторок, 5-го листопада, буде тільки трьох кандидатів українського роду: д-р Богдан Футей, відомий діяч з молодшого українського покоління, є незалежним кандидатом на конґресмена з 23-го конґресового дистрикту в Клівленді. На федерального конґресмена кандидує також Степан Поступак, але він уже є формальним республіканським кандидатом з 6-го конґресового дистрикту в Пенсильвенії. На пост стейтового сенатора Іллінойс з 19-го дистрикту кандидує адв. д-р Борис Антонович. Усі ці кандидати українського роду мають найширшу підтримку не тільки виборців української, але й багатьох інших етнічних груп.

Д-р Богдан Футей,

кандидат на конґресмена (незалежний) з 23-го конґресового дистрикту в Клівленді, Огайо.

Степан Поступак,

кандидат на конґресмена з республіканської партії з 6-го конґресового дистрикту в Тамаква в Пенсильвенії.

Адв. Борис Антонович,

кандидат на стейтового сенатора (незалежний республіканець) з 19-го дистрикту в Чикаґо, Іллиной.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Коштовне „відпруження"

Не зважаючи на те, що недорозвинені країни світу тепер потребують більше допомоги в харчах ніж колинебудь раніше, ЗСА змушені ступнево ліквідувати так звану програму „Харчі для миру", розпочату після Другої світової війни, бо в Америці майже вичерпалися надвишки в сільськогосподарських продуктах. Як зазначують коментатори, вичерпання цих резерв до великої міри спричинене продажем у 1972-му році Совєтському Союзові понад 10 мільйонів тонн зерна та сойового бобу, а також тим, що уряд колишнього президента Ричарда Ніксона дозволив на продаж комуністичному Китаєві різного роду харчових продуктів. Таким чином мільйони голодуючих людей в різних країнах світу відтепер не одержуватимуть від Америки тих підставових харчів, що їх досі одержували безкоштовно, або за дуже мінімальні ціни. До цього довела політика колишнього президента Ніксона та державного секретаря Генрі Кіссінджера, які надіялися, що продаж харчових продуктів Совєтському Союзові та червоному Китаєві „забезпечить тривалий мир у світі", бо нібито докаже комуністичним верховодам, що Америка щиро бажає співпрацювати з тими країнами не тільки на відтинку взаємного роззброєння, але також в економічній ділянці. Ситуація з доставою харчів недорозвиненим країнам правдоподібно погіршиться ще більше з огляду на те, що й уряд президента Форда також погодився продати Совєтському Союзові велику кількість пшениці та кормового зерна, хоча менше, ніж передбачало первісне домовлення в цій справі. Виглядає, що президент Форд, розуміючи неґативні наслідки такого продажу, таки рішився продовжувати політику його попередника.

А цих неґативних наслідків може бути дуже багато. Наприклад, ступнева ліквідація програми „Харчі для миру" може дуже неґативно відбитися на американській закордонній політиці, бо ЗСА можуть втратити приязнь тих народів, яким допомагали харчами від Другої світової війни, правду сказавши, не тільки з гуманітарних причин але теж, щоб запобігти поширенню комунізму в недорозвинених країнах. Припинення американської допомоги використає Совєтський Союз, який, закупивши американську пшеницю та кормове зерно, продаватиме або „даруватиме" ці сільськогосподарські продукти тим самим недорозвиненим країнам, бо, як відомо, жнива в СССР в цьому році були високі і Москва тепер не мусить імпортувати пшениці, щоб прохарчувати власне населення, про яке вона і так не дбає. Запляновании продаж пшениці Совєтському Союзові напевно спричиниться також до дальшого зросту в цінах на хліб в Америці, бо, як відомо, чим менші запаси зерна, тим вищі ціни на хліб. А таке дальше здебалянсування американської економіки не буде припадком, а є, як твердять деякі коментатори, складовою частиною совєтської закордонної політики. Тоді коли Москва навмисне купує в Америці пшеницю і кормове зерно, щоб тут піднести ціни на хліб і м'ясні продукти, уряд президента Форда наївно продовжує політику попереднього президента Ніксона, старочись „доказати" верховодам у Кремлі, що Америка направду хоче „відпруження".

Протокол говорить...

Починаючи із сьогоднішнім своїм виданням, „Свобода" протягом найближчих яких двох тижнів друкуватиме на додаткових сторінках повний протокол з однотижневих нарад і рішень 28-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу, що відбулася з кінцем травня цього року.

Такі протоколи справді „говорять". У них зареєстровані думки і слова уповноважених кількох сотень делеґатів майже дев'ятьох десяток тисяч членів цієї найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі. При чому ці думки і слова є — можна б сказати — спонтанні, отже вони віддзеркалюють не тільки міркування, але часто й почування поодиноких делеґатів і урядовців. Уважливий читач побачить в дзеркалі цього протоколу нашу установу і громаду такими, якими вони є, з багатьма їхніми прикметами і хибами, побачить конфронтацію особистих, групових інтересів і амбіцій з такими ж загальними інтересами та журбою за них.

Протокол справді говорить, говорить часто простою, але тим не менше правдивою мовою. Тому він заслуговує на увагу.

М. Платковський

ПАРАДОКСИ У ВЗАЄМИНАХ ЗАХІД-СХІД

У Варшаві розпочалася 16 жовтня ц. р. комуністична нарада, в якій беруть участь делеґації 28-ми европейських комуністичних партій. Три партії — албанська, ісляндська і голляндська — не прислали своїх делеґатів, маючи застереження до фактичних організаторів наради, якими є російські комуністи. Зате вперше у такій нараді бере участь комуністична партія Югославії.

Мета наради — підготовити европейську конференцію комуністичних партій, на якій мають обговорити цілу низку актуальних питань, що торкаються нинішньої ситуації в Европі (зокрема, доля Европейської Конференції Безпеки і Співпраці). Але властивою темою нарад підготовлюваної комуністичної конференції, на якій Москва мала б утвердити своє панівне становище в світовому комуністичному русі і раз назавжди усунути з цього руху, як „єретичну", китайську комуністичну партію.

Та нас, властиво, цікавить інша річ, а не те, про що і як будуть нараджуватися майбутні европейська і всесвітня комуністичні конференції. Як сказано, у Варшавській нараді беруть участь делеґації 28-ми комуністичних партій Европи. Майже всі вони, якщо не репрезентують держав з комуністичними с и с т е мами правління, належать до опозицій у своїх країнах. Мало того, вони поборюють демократичні системи в цих своїх країнах, прагнучи встановлення в них системи комуністичної диктатури. Вони згодом поїдуть до Москви чи до столиці якоїсь іншо комуністичної держави, щоб нараджуватися про спільне становище супроти т. зв. капіталістичного світу. Отже, властиво, як цей капіталістичний світ легше обдурювати і легше поборювати.

А тепер візьмемо справу навиворіт. Чи можна собі уявити, щоб у нарадах якось міжнародної організації західнього світу, напр. НАТО, брали участь опозиційні партії чи групи з країн комуністичного бльоку, очоленого Москвою? Звичайно, ні! Хоч би вже тільки тому, що ніякі опозиційні партії чи групи в комуністичних країнах не існують, бо їх існування заборонене, а якщо виникають якісь нелеґальні, підпільні опозиційні організації напр. в СССР, то їх безоглядно переслідують.

На цьому полягає один з багатьох парадоксів: в країнах Заходу явно і славно існують комуністичні партії, які не то що „орієнтуються" на Москву, але є здебільшого її слухняними знаряддями, якщо не аґентурами. Вони — теж явно і „славно" — їздять одержувати директиви на різних нарадах. Захід це явище толерує, але натомість не користується жадною взаємністю у цьому відношенню. Ясно, що при такому стані Захід знаходиться у далеко слабшому становищі супроти СССР, ніж навпаки. І чого ж тоді дивуватися, що Москва все ще має надії опанувати своїми впливами весь світ!

Та можна спостерігати ще дивніші речі. Як стверджено, майже всі комуністичні партії у західньому світі не стоять при владі, а знаходяться в опозиції. Але це поволі починає мінятися. От напр. в Португалії (в державі, яка належить до НАТО!) комуністи вже входять до складу уряду. Шеф португальської комуністичної партії Куналь заявив недавно в інтерв'ю у паризькій газеті „Ле Монд", що Португалія „покищо" не думає виступати з НАТО....

В Західній Німеччині і в Греції (теж держави, що належать до НАТО) недавно допущено до леґального існування перед тим заборонені комуністичні партії. Комуністичні партії існують леґально в усіх державах, що належать до НАТО, а в одній з таких держав, Італії, все більше виглядає на те, що італійська комуністична партія буде входити до складу уряду. Недавно, лише невеликою більшістю голосів уникнуто того, щоб у Франції не прийшов до влади уряд т. зв. народного фронту з участю комуністів.

НАТО — це є оборонний союз проти можливої аґресії з боку СССР і інших держав комуністичного бльоку. Яким чином має діяти такий союз, якщо в урядах держав, які належать до НАТО, як це вже т е п е р має місце в Португалії) будуть засідати аґенти комуністичного бльоку. Чи це не парадокс?!

Захід заколисує себе надіями на „відпруження" з СССР і шукає способів „наближення" до нього. СССР всякими способами розхитує єдність і міць Заходу, використовуючи кожну нагоду „проникання" в саме серце західніх демократій. Захід мріє про мілітарну рівновагу із Сходом. Москва використовує кожну нагоду, щоб змінити на свою користь політичну рівновагу в світі. Якщо так ітиме далі і якщо з цілій низці держав західнього світу до влади прийдуть — хай покищо лише в коаліції з іншими партіями — комуністи, тоді неминуче прийде момент, про який відверто говорив Хрущов: „і без війни капіталістичний світ скінчить своє існування на кладовищі". Бо ж при участі комуністів в урядах демократичних держав, Москва зможе „взяти" ці держави, так би мовити, „голими руками".

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ЩЕ ОДНІЄЇ МОВИ.

І. Вовчук

ДЕТАНТІВСЬКІ ІЛЮЗІЇ І ПОЛІТИЧНА ДІЙСНІСТЬ

III

Коли б догматики московського соціялізму могли подивитися на світ Божий вільними очима, то побачили б, що капіталізм, якому вони ворожать загибель, хоча в детантівській політиці запопадливо шукають його допомоги, рятуючи плянове господарство соціялізму, визбувся гріхів клясичного капіталізму, на яких формулювалась Марксова діялектика, здійснювана вчора ленінсько - сталінською, а тепер брежнєвською практикою миротворення.

За нинішнього капіталізму купно і продаж у відносинах між робітником і працедавцем усунено, замінено договором про співпрацю. Обидві сторони обслуговують інтереси цілого суспільства, яке у формі держави, як третьої сторони, виконує ролю арбітра, контролюючи співпрацю двох сторін. А суспільно - політичний уклад СССР своїми виробничими відносинами в ньому так нагадує часи клясичного капіталізму. Працедавцем є держава, за конституцією, а насправді все життя людей зосереджено в руках всевладної партії — Політбюро ЦК КПСС. Суспільство „зрілого соціялізму" нагадує рабовласницьку систему лятифундій, систему, з якій немає ніякого арбітра, немає захисту від експлуатації, хіба що пасивний спротив працюючих, наслідком якого є низька продуктивність праці і такий же життьовий рівень.

Ідеологічна н е п р одуктивність московської системи большевицького колективізму в сільському господарстві привела його до безвиглядного стану, перетворивши країну з постачальника с/г продукції світові на споживача.

Рік в рік уряд СССР закуповує в ЗСА, в Канаді і інших країнах збіжжя та іншу продукцію сільського господарства, щоб задовольнити потреби населення і країни, Це в якійсь мірі спричинює піднесення цін на сільсько - господарську продукцію в ЗСА і в інших промислових країнах. Кожний американець в якійсь мірі змушений підтримувати заробітком своєї праці непродуктивний колективізм большевицької ідеології, яку ЦК КПСС накидає світові в детантові під прикриттям миротворного туману.

Співіснувальну с т р атегію московської політики Л. Брежнєв визначив дуже виразно на урочистостях 50-річчя СССР, як: 1) „продовження війн за національне визволення народів Азії, Африки і Середнього Сходу", 2) „непорушність кордонів у Східній Европі". А найголовніше те, що 3) „комуністична партія Совєтського Союзу продовжує і далі продовжуватиме свою політику, побудовану на боротьбі між двома системами — капіталістичною і комуністичною — в усіх галузях державного, економічного і політичного життя. Інакше не може бути, доки світ поділений на два непримирливі табори". (З промови Л. Брежнєва 21 грудня 1972 р.). І московська політика не відступає від наміченої стратегії, а скрізь, де вдасться, здійснює її, прикриваючи словесним миротворенням.

***

Не знати, яким виміром міряв державний секретар ЗСА „поміркованість" кремлівської політики на Близькому Сході в ізраїльсько-арабському вузлі. До давніших вимог про звільнення всіх окупованих Ізраїлем арабських теренів і встановлення кордонів як було до 1967 р., Москва висуває нове домагання про створення нової державної формації. Підкреслюючи складність Палестинської проблеми, московська дипломатія домагається „задоволення законних прав арабського народу Палестини". „Без задоволення законних прав арабського народу Палестини, включаючи його право оформити свою державність на території, яку повинен звільнити Ізраїль, встановлення справжнього миру і нормалізації обстановки на Близькому Сході неможливе" (Міжнародне життя, ч. 10, 1974 р.). Щоб улегшити здійснення нормалізації в цьому районі за московським пляном, в Москві відкрито представництво Палестинського Визвольного Руху. А Асамблея ОН величезною більшістю голосів схвалила постанову про допущення представника Палестинського руху на засідання ОН для вислухання палестинських домагань.

Таку ж „поміркованість" стосує Москва і відносно Кипру, де зв'язано новий вузол напруги між двома світами. Підтримуючи комуністичну партію в Португалії, Політбюро імперської партії плянує підважити південнозахідній відтинок НАТО в Европі. Так виглядають наміри большевицької політики в Европі, — вони далекі від поміркованости.

В Азії, не інакше. У В'єтнамі, де, за твердженням Кіссінджера на сенатській комісії зовнішніх справ, уряд СССР буцім то допоміг припинити війну, миру не видно.

Уряд СССР як постачав, так і постачає зброю північнов'єтнамцям, підтримуючи повстанську війну на терені Південного В'єтнаму. І після паперового миру, купленого дорогою ціною, війна в цьому районі не припиняється. Московська преса називає її „національно-визвольною". Гаслом у ній є: „Американці, геть з Південно-східньої Азії". То й є „ділова допомога" Москви у розв'язці в'єтнамського вузла.

Американські архітекти детанту, задивлені в зближення з большевицьким світом, уроїли собі, що в Москві хочуть миру і, плаваючи в ілюзіях того, покладають надії на трансформацію сатанинського світу большевицької тиранії. А всевладний ЦК КПСС у своєму миротворенні стосує тактику, яку можна окреслити: „готуєш війну — кричи про мир".

Клясової війни в зовнішній політиці большевицькі володарі московського царства не думають припиняти, а у відпруженні посилюють її, називаючи „миротворним наступом співіснування".

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗА ЛОГІКУ И КОНСІЕКВЕНТНІСТЬ ОБОРОННОЇ ДІЇ

Наша акція в захист переслідуваних Москвою українських культурних діячів, що проявляється в формі інтервенцій, петицій, протестів, демонстрацій і голодівки, й наше ставлення до прибулих на гостинні виступи мистців - вокалістів з підсовєтської України, мусить мати свій глузд, свою логіку й консеквентність.

Одного дня вдягаємо сіру тюремну одежу і з кайданами на руках і ногах голодуємо за ґратами, другого дня у вечірньому одягу й елеґантній сукні, з коштовним дармовисом на шиї, йдемо на концерт підсовєтських артистів, які по волі чи по неволі стали знаряддям ворога для розбиття нашої єдности й для заперечення перед світом, частинно й при допомозі наших таки рук, факту переслідування ним української культури.

Така подвійна поведінка з одного боку свідчить про брак у нас самих внутрішньої віри й переконання про доцільність нашої дії і про нашу нещирість перед самими собою, яка нагадує казку І. Франка про Лисичку - черничку, що прикидалася побожною й праведною, хоч на ділі грішила, з другого боку показує на відсутність логіки в нашій акції на захист Валентина Мороза й товаришів.

Володимир Барагура
Ню Йорк

ЧИСТА НАУКА

12 жовтня 1974 в Чикаго відбулася доповідь проф. О. Пріцака — промотора нашого славного Гарварду — під заголовком „Наука й публіцистика". Спонзором цієї доповіді був Український Науково - Публіцистичний Інститут. У своїй доповіді шановний прелеґент представив нашу науку в дуже темному світлі. По доповіді майже всі дискутанти енергійно йому це закидали. Одначе, шановний професор рішуче підкреслював, що може говорити тільки з аспекту чистої науки — чи це нам приємно, чи ні. Якщо слухачі хотять слухати приємні й сантиментальні речі, то мусять просити інших. Його завдання — показати причини, чому й досі не маємо справжньої науки. Мовляв, ми б її, можливо, мали, коли б Ярослав Мудрий був орієнтувався на Захід з його струнко розвиненою латинською мовою, замість приймати старослов'янську, що не зазнала розвитку. Так доповідач свою тему й чисту науку в ній послідовно обороняв. Та, на жаль, та послідовність зникла, коли згодом дискусія зайшла про українську мову.

Один з дискутантів зауважив, що дуже неприємно й боляче бачити мовні помилки у виданнях, що пов'язані з Гарвардом. Для прикладу навів недавно видану книжечку статтей проф. Пріцака п. н. „Чому катедри українознавства в Гарварді?" На це проф. Пріцак сказав, що то не важно, що там є помилки. Важно те, що там написано, а помилки й „Ню Йорк Таймс" робить... Це була велика несподіванка! Адже шановний професор цілий вечір боронив чисту науку. А хіба чиста наука до української мови не стосується?!

От, д и в н і ті „буржуазні націоналісти", — скажуть большевики. Демонструють, голодують, протестують проти русифікації української мови, а самі пишуть мовою, що повна всякими русицизмами, як, наприклад, „образування" (замість освіта), „постепенно" (поступово), „осторожно" (зам. обережно), „розходи" (видатки), „приходи" (прибутки), „заниматися" (займатися) і т. д. Саме такими „перлинами" згадані видання рясніють.

Д-р Т. Лапичак, представляючи проф. Пріцака, сказав, що ця людина, властиво, ніякого предоставлення не потребує. Справді популярність і пошана до проф. Пріцака в українському світі величезні.

І ось, від того великого авторитету, що очолює найбільше наше надбання на еміґрації — Гарвардський науковий центр, ми почули заяву: не важно ЯК написано, важно тільки ЩО написано! Стало сумно... Немає за що зачепитися. Ще один корінець обірвався на стрімкій скелі по дорозі до вершини гори — чистоти української мови.

Дм. Грушецький
Чикаго

БАТЬКИ! Зв'яжіть вамолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Алла Коссовська

КРАПЛИНКА БЕЗБАРВНОЇ РІДИНИ

(Оповідання)

5

— Тут і розказувати нічого, усе трапилося так приголомшуючо нагло. Ми збиралися до кіна. Вона, моя Ізабель, одягалася, а я пішов у студію, бо забув свою краватку. А коли повернувся, вона лежала долі і була мертва. Ось і все. — Він нервово допив каву зі свого горнятка.

— І... і на ній був цей нашийник?! — ледве ворушачи збліддлими устами, прошепотів Вадим.

— Так, вона вперше наділа його, все берегла, а тут їй захотілося причепуритися. Коли вона померла, я хотів залишити його собі на спогад, але грошей не вистачило на похорон.

— А звідки у твоєї дружини взявся цей нашийник? — запитав Вадим.

— Її брат Джан привіз їй в подарунок з Англії. Казав, що купив припадково, що це дуже рідка річ.

— А чи не знаєш ти, де брат купив його, в якій крамниці?

— Знаю, що в Лондоні, але де саме, поняття не маю. Та навіщо він тобі? — нарешті поцікавився Біл.

— Розумієш, я підозріваю, що і мою, і твою дружину убив оцей самий нашийник! — майже урочисто сказав Вадим.

— Ну - у... — Біл глянув якось непевно на свого співбесідника. — Моя Ізабель померла на серце, так сказав доктор.

— Брешуть усі доктори! — переконано заявив Вадим. — Про мою теж казали, що померла від раптового спазму в горлі, а я знаю, що це він убив їх обох, він — убивця, — знизивши голос аж до шепоту, сказав він, покриваючи долонею нашийник. — Слухай, Біл, — довірочно нахиляючись до співрозмовця, продовжував Вадим, — хочеш будемо разом дошукуватись правди? Ти скажеш, що цю річ подарував твоїй дружині брат, що він купив її у Лондоні. Їдьмо разом до Лондону!

— Навіщо!? — здивувався Біл.

— Шукати потвердження! Адже не можна жити, не знаючи напевно! — скрикнув Вадим.

— І що це тобі дасть? — байдуже запитав Біл. — Припустимо, що ти дізнаєшся, що ця штука має в собі таємничу силу вбивати жінок, це тебе заспокоїть? Чи вернуться до нас твоя і моя жінки? Не вернуться, ну, а решта байдуже. Дай ліпше мені якогось доляра на віскі, щось знову починає серце боліти.

— □ —

Так таки й не добився нічого Вадим від Біла. Йому здалося, що у Вадима замутився від горя розум. Діставши доляра, він нетерпляче закрутився на стільці і, подякувавши, подався до сусідньої бари. Але Вадим дізнався про адресу моряка Джана Свена, брата покійної Ізабель.

— Якщо він не плаває по морях, бо я його не бачив з дня похорону, — додав Біл уже від дверей.

На П'ятнадцятій вулиці, в невеличкому охайному мешканні Вадима зустріла молода темношкіра жінка, мабуть, гавайка або філіппінка.

— Так, сказала вона, Джан, мій чоловік, тепер у Ню Йорку, він учора повернувся з далекого рейсу і завтра вирушає знову лайнером „Юнайтед Стейтс", але вдома його нема, він пішов до приятелів і повернеться, мабуть, пізно. — В очах у жінки промайнула тінь печалі.

„Мабуть, не дуже любить Джан свою дружину, приплив на один день, і покинув її задля приятелів", — майнуло в голові Вадима.

— Коли відходить „Юнайтед Стейтс"? — запитав у жінки.

— О восьмій ранку, — була відповідь.

Вона привітно усміхнулася на прощання.

— □ —

Сірий осінній ранок ліниво розплющував сонні очі. Над Гудзоном стояв холодний туман, коли Вадим підійшов до пристані. Велетень - лайнер готувався до відплиття. По покладах бігали матроси в білих, подібних до дитячих, шапочках. Гуркотіли вантажні крани. Стоячи на пристані, Вадим відчув себе таким мізерним поруч з цим трикольоровим красенем. „Ох, і махина ж, — подумав він. — Але як дістатися до Джана Свена? Хіба покричати до того матроса, що його голова визирає з-за борту?"

— Гей приятелю! Агов! — закричав Вадим, склавши руки рупором. — Галло! Сейлор! — намагався перекричати портовий гамір.

Маленька фігурка матроса перехилилася через борт.

— Кол містер Свен, пліз! Сейлор Джан Свен! — на всю силу своїх легень гукнув Вадим.

— О'кей! — хитнув головою матрос і зник з очей.

„Чи він почув, чи просто відмахнувся від мене, бо зайнятий дуже? — гадав Вадим, не зводячи очей з борту, за яким зник матрос.

Минуло кілька хвилин, які здалися Вадимові неймовірно довгими. І ось над бортом замаячіла така сама матроська постать.

„Мабуть, нема Свена", — подумав Вадим, але, приглянувшись, помітив, що в цього матроса були пишні чорні вуса.

— Хто питався Свена? — гукнув матрос таким густим басом, що, здалося, завмер на кілька секунд навколишній гуркіт.

— Я маю до вас пильну справу, сер! — заволав Вадим. — Спустіться до мене на хвилину!

— Яка там пильна справа? — загудів бас невдоволено. — Повзи ти, друже, сюди, нагору. Я скажу, щоб тебе пустили,

Добродушне „друже" підбадьорило Вадима, він побіг містком до входу на корабель. Ніхто його не затримав, кожен був зайнятий своїм ділом, і він швиденько вибрався на долішній поклад.

— Ну, що там таке, кажи швидко, бо ніколи! — прогудів Свен, дивлячись на Вадима опуклими чорними очима. Зблизька він виявився людиною дуже високою і широкою в плечах.

Вадим вийняв з кишені нашийник і на долоні простяг його до самого обличчя матроса.

Свен глянув на Вадимову долоню і перевів на Вадима спокійний погляд.

— Пізнаєте? — запитав Вадим.

— Авжеж, пізнаю. Цю забавку я привіз сестрі в подарунок з Англії. Бідна моя сестричка, нещасна Ізабель! — Обличчя матроса виявило глибокий смуток. — Така юна, така вродлива...

— Вона померла? Але від чого?

— Казали лікарі, на удар серця.

— Ви... певні, що це так? — впиваючись очима в обличчя Свена, запитав Вадим.

— Я не лікар.

— А... не думаєте ви, що вашу сестру задушив оцей нашийник? — прошепотів Вадим, нахиляючись до вуха свого співрозмовника.

— Отаке! — відсахнувся від нього матрос, і у нього промайнула думка, що він має перед собою божевільного.

— Цей нашийник був на ній, коли вона померла?

—Здається . . . Я не був при тому.

— Так ось, я запевняю вас, що і ваша сестра, і моя дружина були задушені оцим нашийником. Він, він убивця! — вигукнув Вадим, затискаючи прикрасу в кулаці. — Де ви дістали цю річ, кажіть, я мушу це з'ясувати, мушу!

Тепер Свен уже не сумнівався, що має діло з божевільним. Якийсь забобонний жах охопив простакуватого матроса.

— Не знаю, не знаю! Може й так, але я не маю часу, за годину ми відпливаємо. Вибачте, друже, нічим я вам допомогти не можу. — Він ступив кілька кроків у напрямі до трапу.

— Стій, скажи, де купив! — скрикнув Вадим.

— Десь коло площі Пікаділлі, в Лондоні, у ювіліра. Прізвища не знаю, — скоромовкою пробасив Свен і наче провалився крізь землю, зникнувши в пащі люка.

(Продовження буде)

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО МИНУЛЕ — ДУМАЙМО ПРО МАЙБУТНЄ!

ПРОТОКОЛ

28-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Marriott Motor Hotel, Philadelphia, Pa. в тижні від понеділка, 20-го травня 1974 року.

(1)

Двадцять Восьма Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу відбулася у приміщеннях Марріот Мотор готелю у Філядельфії, Пенсильвенія, при вулицях Ситі Евеню і Монумент Ровд, — в днях: від понеділка 20 травня до суботи 25-го травня, включно — 1974 року.

Конвенція відбулася під гаслом:

Пам'ятаймо про минуле — Думаймо про майбутнє.

У Двадцять Восьмій Звичайній Конвенції УНСоюзу взяли участь:

1 Головний Екзекутивний Комітет в такому складі:
Йосип Лисогір — головний предсідник,
проф. Іван Телюк — заступник гол. предсідника,
сенатор Павло Юзик — заступник гол. предсідника на Канаду,
Марія Душник — заступниця гол. предсідника,
Володимир Сохан — заступник гол. предсідника і рекордовий секретар,
д-р Ярослав Падох — головний секретар,
мґр Уляна М. Дячук — головний касир;

2 Головна Контрольна Комісія в складі:

мґр Іван Геврик,
мгр Іван Винник,
проф. д-р Богдан Гнатюк,
д-р Іван Скальчук,
д-р Михайло Данилюк;

3 Головні радні:

Василь Дідюк, Степан Гавриш, Тарас Шмаґала, д-р Богдан Футей, інж. Анатолій Дорошенко, Анна Гарас, Дмитро Попадинець, Тарас Шпікула, Анна Чопик, Володимир Запаранюк ,д-р Мирон Куропась, інж. Мирослав Кальба, Євген Репета, Андрій Джула.

4 Головний редактор щоденника „Свобода" — органу УНСоюзу
Антін Драґан.

та делеґати:

Відділ	Ім'я і прізвище делеґата
1 — 98	Катерина Нанкінвел
2 — 357	Єлисавета Сенькович
3 — 363	Данило Слободян
5	Микола Хоманчук
	ред. Володимир Левенець
	Богдан С. Демчук
6	Андрій Вовк
7	Адольф Словік
8	Михайло Шашкевич
	Павло Микитин
10 — 275	Костянтин Хільченковський
13	Павло Шевчук
	Михайло Демчар
14	Михайло П. Отрок
	Леонард К. Луценко
15	Остап Зинюк
16	Микола Москаль
17 — 169	пастор Олекса Р. Гарбузюк
19	д-р Роман С. Голіят
20	Павло Виц
	Микола Легета
21	інж. Віталій В. Галич
22	Гелен В. Олек
	Іван Гавалюх
25	Квітка М. Стецюк
	Олена Гентіш
	Анатоль Домарацький
27	д-р Володимир Сенежак
29	Ольга А. Маліщак
30 — 331	мґр Роман Дяків
32	Михайло Хомин
	Вячеслав Лебідь
33	Софія Оріх
34 — 167	Марія Б. Андерсон
35	Богдан Вовчик
	Іван М. Кравчишин
36	Марія Р. Ковальчук
37	Анна Гнатюк
	Ольга Осередчук
38	Степан Чернянський
39	Іван Пиндус
	Олекса Шмокалюк
	Микола Павлів
42	Петро Головачук
	Іван Блиха
	Іван Хомко
43 — 312	Володимир Сиваник
44 — 247	Мартин Шишка
45	Микола Прішляк
	мґр Василь Колінко
46 — 24	Іван Скіртуянський
47	Роман Гарас
	Ольга Цегельська
48 — 95	Степан Івасечко
49	Микола Юречків
50 — 488	Людмила Кичун
51 — 499	Михайло Ольшанський
53	Карло Сачко
	Дмитро Головатий
54 — 231	Василь Добчанський
55	Адам Цiздин
56	Петро С. Когут
57	Михайло Савків
59	Михайло Гальковяч
	Тарас Сливінський
62 — 498	мґр Богдан Геврик
63	Михайло Турко
	Микола Фицик
	Емма Турко
64 — 87	Іван Бурний ст.
65 — 152	Андрій Смит
67	Володимир Пипюк
69 — 73	Іван Різник
75	Богдан Верещинський
76	Мирослав Демчук
	Василь Гнатів
78	Іван Петрунцьо
81 — 148	Антон Лукіянчук
83	Андрій Кушнір
	Мирон Карбівник
86	д-р Іван Серант
88	Володимир Квас
	Володимир Берізка
91 — 264	Данило К. Андерсон
93 — 122	д-р Осип Коропей
94	Роман Татарський
	Волондимир Борискевич-Бойд
	Іван Цар
96	Микола Драпала
	Володимир Гуменицький
99 — 476	Василь Валіґун
101 — 355	Іван Гулич
102	Микола Бобечко
	Іван Попович
104	Роман Станько
105	Йоан Ракочий
106	мґр Володимир Ничай
	Андрій Іванюк
	Михайло Марчук
107	Василь Кушнір
109 — 72	Володимир Звірик
112	Марія Федак
113	Андрій Г. Крінок
	Юрій М. Філіппі
114	інж. Володимир Бережан
	Микола Б. Ткачук
	Григорій Василів
115 — 467	Петро Бабич
116	Степан Шилкевич
119 — 140	Ольга А. Мамрич
120	Володимир Рефт
	Іван Фечушак
121	Карло М. Кобіто
123	Іван Голик
124 — 318	Іван Драбик
125	Ґлорія Пащин
127	Марія А. Гаравус
	мґр Атанас Т. Кобрин
	Іван Дроздовський
128 — 378	Михайло Глова
130	Юрій Юрків
	Мирон Фенчин
131	інж. Лев Боднар
	Микола Сенчишак
133	Ярослав Леськів
136 — 433	Михайло Сорока
137	Степан Колодруб
139 — 413	д-р Павло Питель
142 — 306	Анна Зуйко
144	Маргарита Е. Чомко
146	Григорій Корбяк
	Петро Шнурівський
147	Іван Гуцайлюк
	Анна Сеган
	Йосип Пінкович
149 — 132	Марія С. Дика
151 — 313	Анна Пипюк
153	інж. Іван Скіра
	Іван Одежинський
	Богдан Артимишин
155	Михайло Фединишин
	Петро Гадек
	Семен Дзьоба
156	Андрій Заброцький
157 — 61	Теодор Чурма
158	д-р Олександер Саноцький
	Михайло Кіт
161	Іван С. Антушак
	Евстахій Прокопович
	Іван Тиро мол.
163	Степан Филик
164 — 333	Іван Кудрич
165 — 417	Марія К. Пелехата
168	Іван Бабин
170	Галина Гаврилюк
	Ольга Доманська
171	Стела Раєн
	Ґеновефа Куфта
172 — 265	Василь Осадчук
173	Петро Щерба
	Ірина Щерба
174	д-р Атанас Слюсарчук
	інж. Евген Кульчицький
175	Ярослав Вазюк
	Василь Паліж
176	Розалія Окрух
177	Іван Лаба
178 — 31	Петро Ковальчук
179 — 308	Юрій Стефанишин
180	Ґеновефа З. Жеребняк
182	Григорій Клименко
183	Петро Залуга
	Дмитро Кошиловський
184	Богдан Ластовецький
191	Мирослав Колодій
	Роман Гарасимяк
192	Ярослав Сеньшин
194	Евстахій Манацький
	Михайло Салдан
	Степан Чума
200	Іван Пригода
204	д-р Василь Палідвор
	д-р Олександер Соколишин
	Софія Карплюк
206	Лев Гардінґ
	Володимир Кіндефорський
207 — 52	Павло Рева
209 — 150	інж. Омелян Граб
213 — 143	Володимир Козак
214	Омелян Твардовський
216	Богдан Одежинський
	Володимир Віляїв
217	Теодор Кубарич
	Костянтин Шевчук
218	Гелен Стахура Куцій
219	Марія Т. Юров
220	Едвін М. Блідий
	Петро Гут
221	Захар Колодій
	Василь Гавдьо
	Марія Шпікула
222 — 12	Ярослав Кришталович
223	Іван Гринчишин
224 — 390	Йосиф Ірха
226	д-р Павло Бабяк
230	Петро Ліщак
	Михайло Мартинишин
233	Богдан Дейчаківський
	Дмитро Головацький
234	Іван Іваник
	Євген М. Іванців
235	Михайло Бобер
236 — 41	Михайло І. Шкирпан
237	Михайло Крика
238	Анна Ремік
	Василь Міґован
239	мґр Михайло Ковальчук
240	Михайло Кіґічак
	Іван Сліпець
	Володимир Якима
241 — 85	Джанет Барделл
242	Йосип Чабан
243 — 335	Антон Гайдук
245	Михайло Мартиненко
	Микола Голінко
251	д-р Юрій В. Оришкевич
253 — 60	Василь Фіцик
254	Василь Романишин
257	Петро Сильчак
	інж. Августин О. Рудник
259	Іван Івасюк
261	Петро Аркотин
266	Василь Труфин
	Володимир Варшона
267	д-р Іван О. Флис
	Юрій Васильців
268	Еміль Барилка
270	Степан Островський
271	Іван Чопко
272 — 97	Теодор Литвин
274 — 74	Галина Сенедяк
276	Степан А. Іваницький
	Іван Новаковський
277	Ярослав Гук
	Володимир Василенко
	Микола Мединський
278 — 9	Євгенія Ваславська
281	Мирон Сірий
282 — 126	Катерина Лукач
283	Юрій Г. Гавришків
284	Іван Василюка
285 — 66	о. Михайло Куданович
286 — 196	Михайло Д. Вархол
287	Роман Ференцевич
	Меланія Мілянович
288	Дмитро Мушастий
289	Василь Б. Гузар
290 — 84	Михайло Хома
291 — 108	Лев Куслка
292	Петро Федик
	інж. Іван Ващук
	Михайло Калинич
293	Іван Хома
	Андрій Данильчук
295	Евстахій Мотрович
	Михайло Коваль
296 — 429	Петро Лобур
301	Петро Врублівський
303 — 309	Василь Лещук
304	Марія І. Гнатик
305	Михайло Гентош
	Григорій Гайдамака
307	Дмитро Галонжка
316	Володимир Гавриляк
	Василь Гой
	Іван Новак
317 — 477	Микола М. Велич
320	Іван Малко
	Теодор Хай
321	Дмитро Цюк
322 — 210	Андрій Кейбіда
323 — 496	Іван Бриський
324 — 438	Іван Бабяк
325	Василь Цюпа
	Володимир Клозник
327	Андронік Копистянський
	Володимир Шпачинський
330	Ярослав Мартинюк
334	Стефанія Бохонок
336	Григорій Кісіль
	Василь Шмагло
337	Емануїл Притула
339	Володимир Риндич
341	Петро Мудрий
312 — 129	о. прот. Петро Мелех
343	Марія Сверида
344	Олександра Яворська
345	Михайло Каркоць
	Олександер Полець
346	Степан Глоговський
	Яків Кльований
347	Катерина С. Гордон
348	Марія Макар
349	Михайло Захарко
350	Юрій Слобода
352	Ярослав Щербак
353	Василь Оріховський
354 -- 141	Павло Ващишин
356	Михайло Депа
358	Мирослава Футей
360	мґр Іван Гаврилюк
361	д-р Михайло Пізнак
	д-р Роман Клюфас
	Роман Крупка
362	Федір Петрик
364	Василь Брездун
	Ольга Вик
367	Василь Поповеч
	Петро Дзюба
	Микола Лилак
368	Василь Подубинський
369 — 201	Ева Гаґи
370 — 138	Григорій Ґіна
371	Юліян Баранюк
	Степанія Стецiв
372	Йосиф Ярема
	Василь Реновець
374	Володимир Гетьманський
375	Петро Тарнавський
	Іван Данківський
379	Михайло Семків
	Степан Ґоляш
	Василь Семків
382 — 228	Катерина Гарбіст
383	Осип Хома
385	інж. Ярослав Карпяк
	Петро Пишко
386 — 319	Василь Ганяк мол.
387	Василь Олійник
388	о. протопрес. Омелян Мицик
397	інж. Михайло Нич
	мґр Іван Скочиляс
399	Роман Б. Припхан
	Зенон Дзядик
402	Яків Бурій
	Анна Бурій
406	Микола Мартинюк
407	Василь Шаран
	Михайло Поронюк
408	Ілля Курман
411 — 340	пастор Василь Давидюк
412 — 500	о. Михайло Блаженко
414	д-р Михайло Снігурович
	Степан Фіголь
416 — 480	Катерина Онуфрик
418	Іванна Мельник
421 — 395	Бернард Л. Корчинський
422	о. протопресв. Степан Біляк
423	Василь Буртняк
	інж. Степан Куропась
	Микола Лаба
424 — 351	Данило Максимюк
425 — 409	д-р Роман І. Смук
427	Петро Дяків
	Михайло Гладиш
430	Іван Кніґницький
	Степан Волянюк
	Микола Тимків
432	Богдан Зорич
	Микола Мота
	мгр Євген Мастикаш
434	Олександра Дольницька
	Марія Попадинець
436	Гаролд М. Вербовецький
437	Михайло Малинівський
	Роман Чорнобіль
439	Володимир Зацерковний
440	Софія Куца
	Василь Куций
441	Дмитро Заневич
	Михайло Лисий
444	Лев Вовк
445	Степанія Геврик
	Юрій Гвоздулич
448	Микола Перейма
450	Евстахія Мілянич
451	Єфим Омельченко
452	Марія Сцібайло
454 — 453	Микола Бережук
455 — 435	Софія Соколишин
456 — 459	Богдан Лавринів
457	ред. Іван Керницький
458	Данило Д. Пиц
460	Павло Сахаревич
462	Осип Р. Фаринич
464	Микола Хомин
465	Текля Мороз
466 — 426	Ярослав Гуменюк
468	Петро Самець
	Анна Проданик
469	Карпо Чорномаз
471	Павло Дубас
	Микола Андрухів
472	Іванна Т. Ґорчинська
473	Віра Баніт
	Осип К. Винницький
474 — 461	Дарія Манило
478 — 502	Михайло Ополько
479 — 82	Мирослав Я. Петрів
481	Микола Сивий
484	о. Богдан Смик
	Володимир Кроп
486	Ярослав Блищак
487	інж. Микола Денисюк
489 — 203	Микола Шпитко
490 — 11	Семен Чорномаз
492 — 419	Віра Боцюрків
495 — 110	Іван Паньків
497 — 442	Михайло Наконечний
503 — 68	Любомир Войтів
506 — 463	Андрій Масний

КОНВЕНЦІЙНІ КОМІСІЇ

ВЕРИФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ:

1 Текля Мороз, 465-ий Відділ, Монтреаль, Квебек
2 Роман Татарський, 94-ий Відділ, Детройт, Мич.
3 Михаїл Семків, 379-ий Відділ, Чикаґо, Ілл.
4 Карло Кобіто, 121-ий Відділ, Ром, Н. Й.
5 Володимир Рефт, 120-ий Відділ, Аліквіппа, Па.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ:

1 Марія Шпікула, 221-ий Відділ, Чикаґо, Ілл.
2 Петро Дяків, 427-ий Відділ, Сент Кетринс, Онт.
3 Інж. Іван Скіра, 153-ийВідділ, Філядельфія, Па.
4 Д-р Іван Сєрант, 86-ий Відділ, Ню Йорк, Н. Й.
5 Іван Малко, 320-ий Відділ, Балтимор, Мериленд.

СТАТУТОВА КОМІСІЯ:

1 Інж. Іван Ващук, 292-ий Відділ, Детройт, Мич.
2 Ґеновефа Жеребняк, 180-ий Відділ, Акрон, Огайо
3 Юліян Баранюк, 371-ий Відділ, Нюарк, Н. Дж.
4 Василь Романишин, 254-ий Відділ, Ню Бритен, Конн.
5 Микола Андрухів, 471-ий Відділ, Монтреаль, Квебек

ПОЧИНАЄТЬСЯ З БОГОМ:

У неділю, 19-го травня 1974 р. на передодні офіційного відкриття Конвенції Архиєрейську Службу Божу у Катедральному Храмі Непорочного Зачаття у Філядельфії відправив Митрополит УКЦеркви у ЗСА Високопреосв. Амврозій Сенишин у сослуженні пароха катедри о. монс. д-ра Василя Макуха. Дияконував о. Тома Саюк. Співав хор під управою Йосипа Лупаня. Проповідь виголосив о. д-р Василь Макух. Після св. Літургії відправлено панахиду за померлих членів УНСоюзу.

Службу Божу у православному обряді в катедрі св. Володимира у Філядельфії відправив Архиєпископ Української Православної Церкви у ЗСА Високопреосв. Владика Марко у сослуженні пароха катедри о. митр протоієрея Степана Біляка та духовенства.

Інформації про Конвенцію та про наради подавала українська преса, та були теж короткі згадки у місцевій англомовній пресі, як також згадки у місцевій (Філядельфійській) телевізійній передачі. Окремо „Голос Америки" (федеральна агенція) подавав радіопередачі, подаючи інформації про Конвенцію на Україну.

ПЕРША СЕСІЯ

понеділок, 20-го травня ранком

У понеділок 20-го травня 1974 р. о год. 9:30 ранку в залі Марріот Мотор готелю при Сити Евеню і Монумент Ровд у Філядельфії розпочалась 28-ма Конвенція Українського Народного Союзу. Присутніх на залі в тому часі було 420 делеґатів. Зібраних на залі привітав д-р Володимир Галан — голова Конвенційного Комітету та почесний член Головного Уряду УНСоюзу. Д-р Володимир Галан, вітаючи присутніх від місцевого Конвенційного Комітету та від усієї української громади у Філядельфії, зазначив, що рішення Конвенції будуть в багатьох випадках торкатися цілої української громади — цілого українського народу. Конвенція відбувається в часах великих світових змагань і великих змін. Ми не маємо тепер іншого виборного парляменту окрім цієї найстаршої української установи, що нею є Український Народний Союз та його демократично обрана Конвенція, зглядно її делеґати. Український Народний Союз у вільному світі є найбільшою українською установою, тому з цим зв'язана теж відповідальність, яка тяжітиме на цій Конвенції та на всіх делеґатах, бо вони радитимуть не тільки для добра УНСоюзу, але усієї української громади і всього українського народу.

Після виголошення привіту д-р Володимир Галан попросив Архиєпископа Української Православної Церкви в ЗСА Владику Марка провести молитву.

Архиєпископ УПЦ у ЗСА Владика Марко провів початкову молитву, дякуючи Господеві за дотеперішні ласки, та благаючи Божої Опіки й Божого Провидіння у цих нарадах та на майбутнє.

Після молитви оперова співачка пані Марія Лисогір при фортепіяновому супроводі відспівала американський, канадський та український національні гимни. До відспівання українського національного гимну спонтанно долучилися учасники Конвенції.

Майк Воллес — заступник посадника міста Філядельфії привітав Конвенцію в імені посадника міста Френка Різа та побажав успішних нарад. Представника міської Управи п. Воллеса представив присутнім п. Володимир Біляїв — делеґат 216-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії.

Відкриття Конвенції

Иосиф Лисогір — головний предсідник УНСоюзу офіційно відкрив Конвенцію, прохаючи на початку всіх вставанням з місць та однохвилинною мовчанкою вшанувати піонерів-основоположників Українського Народного Союзу і всіх тих, що трудилися для добра й розвою цієї установи, а вже відійшли у вічність. Після того виголосив наступне привітальне слово:

СЛОВО ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ЙОСИПА ЛИСОГОРА

Дорогі Делеґатки і Делеґати, Високопреподобні і Всечесніші Отці, Члени і Почесні Члени Головного Уряду. Дорогі Гості!

Я маю велику честь привітати Вас усіх на цій 28-ій Звичайній Конвенції Українського Народного Союзу та офіціяльно проголосити це чотирорічне зібрання відкритим.

Як першу справу на нашому порядку нарад встаньмо всі та хвилиною мовчазної молитви віддаймо пошану основоположникам нашого Союзу та всім тим, які протягом 80 років так самовіддано і з такою повною присвятою працювали для добра наших членів та для здійснення прагнень нашого Українського Народу.

Пані і Панове! 22-го лютого цього року ми відзначали 80-річчя заснування нашого Союзу. За нами вісім десятків років майже неймовірної події в історії. За ті роки боротьба народу, батьківщина якого була вимазана з мапи світу та ім'я якого було заперечене як неіснуюче, є одною з найбільших людських драм минулого сторіччя. На протязі життя одної людини, наші перші поселенці-піонери своїм невтомним змаганням та непохитною рішучістю заставили світ визнати їхню культуру, їхню релігію та їхні аспірації на незалежну державність.

Сьогодні, у наше 80-річчя, ми можемо з гордістю сказати, що завдяки героїчній відданості наших попередників, Україна й український нарід є сьогодні фактором у щоденному житті на світовій сцені.

Ми також можемо вважати, що мрії отця Грушки щонайменше частинно, стали дійсністю. Ми один одного ліпше пізнали і ми „поліпшили нашу долю".

Але, це все належить до минулого. Що ж тепер?

Якщо б отець Грушка був сьогодні між нами, я впевнений, що він був би сповнений радістю! Бо він бачив би перед собою живу, динамічну, високорозвинену українську спільноту.

Він був би захоплений великою сіткою активних українських парафій від побережжя до побережжя і від північних кордонів Канади до південних берегів Америки. Він, без сумніву, був би більш чим радий широким і всеохоплюючим громадським життям всюди там, де поселились українці. Система шкільництва, громадські осередки, професійні товариства, численні організації, братські Союзи, фінансові установи та численні інші організації, такі вітальні для нашого зорганізованого життя, захопили б його.

Справді так, поступ, що його ми зробили за 80 років, міг би бути джерелом великого вдоволення для отця Грушки, якби він був сьогодні між нами.

Але, я не є певний, що він вповні був би вдоволений тим, що він бачив.

З його далекозорістю та непохитною вірою у спроможність нашого народу допомогти собі, наш сьогоднішній стан цілком певно заохотив би його запропонувати пляни для ще більшого прогресу нашого народу. Він навряд чи прийняв би наші здобутки за досягнену мету. Навпаки, він пропонував би більшу активність, а сьогоднішній стан він вважав би за базу для майбутніх досягнень, які відповідали б збільшуваним талновитості і можливостям нашого народу.

Це признаний факт, що наші ресурси поважно збільшилися. Вони можуть створити для нас усіх у кожному відношенні багатше життя.

Отець Грушка зразу ж відчув би наш потенціял і ми можемо собі уявити, що він негайно закликав би до могутнього зусилля змобілізувати всіх наших специялістів і фахівців в суіх ділянках нашого життя до об'єднання і співпраці та до накреслення плянів для ще більших зусиль досягнути найвищий соціяльний і економічний рівень нашого теперішнього громадського життя в Америці і Канаді. Він арґументував би, що ми не є тільки рівні між іншими народами, але ми також повинні однаково користуватись усіми модерними добродійствами людства, що їх мають наші більш щасливі, чи краще ситуовані сусіди.

Наш основний економічний добробут та наші постійно поширювані кадри професіональних і наукових талантів можуть і повинні сьогодні видати і забезпечити для нашої громади і її індивідуальних членів максимальні добродійства. По цій самій лінії нам треба працювати для відкриття ширших можливостей для нашої молоді, її виховання і її затруднення. Ми повинні допомогти і подбати, щоб наші професіоналісти займали якнайвищі і найбільш відповідальні виховні, політичні й адміністраційні становища. Наші працюючі люди повинні мати вказівки і напрямні для поліпшення їхнього положення. Наші старші віком громадяни повинні мати всі інформації та бути свідомі всіх соціяльних, економічних і медичних програм, що є до їхнього розпорядження на федеральному, стейтовому і місцевому рівні.

В основі, ми мусимо започаткувати програму, яка дала б найбільш можливу в теперішніх обставинах користь для кожного члена нашої громади і тим самим для громади.

Вісімдесять років тому Союз почав організувати громадське життя селянськими силами. Успіхи були замітні, якби ми їх не міряли.

Вісімдесят років тому наших попередників захоплювала і давала їм силу любов нашої Батьківщини та бажання поліпшити життя для них самих та для їхніх дітей. Для них не було завеликої жертви, щоб допомогти своїм землякам і старому краю і не було завеликого труду, щоб поліпшити власну долю та долю своїх родин.

Сьогодні ми повинні керуватись тими самими засадами, якщо бажаємо продовжувати і збагачувати ті світлі традиції.

Сьогодні наших братів і сестер в Україні переслідують, знущаються над ними, позбавляють їх людських прав. Ми мусимо робити все можливе, щоб їм допомогти. Критичними є проблеми наших старших віком громадян і нашої молоді. Ми не сміємо їх залишити.

Пані і Панове! Перед нами довгий і трудний тиждень.

Ми маємо не тільки минуле, щоб ним жити, але ми мусимо виявити і наше зобов'язання для майбутнього, яке відповідало б могутності і ресурсам, що їх ми маємо до розпорядження.

Я впевнений, що Ви виконаєте це завдання та що майбутнє нашого Союзу є в добрих руках.

ПРИЙНЯТТЯ ПОРЯДКУ НАРАД

Иосип Лисогір відчитав запропонований Головним Урядом УНСоюзу порядок нарад та просив це прийняти.

Роман Припхан делеґат 399-го Відділу зголосив доповнення, а саме, щоб дати до точки 3 уступ „г": комісія для секретарських справ ,а до точки 13 додати уступ „а": звіт комісії секретарських справ. Внесок цей мотивував він тим, що дана комісія розгляне побажання й потреби секретарів та оформить і зреферує свої внески для розгляду й ухвали Конвенції.

Внесок цей про доповнення програми нарад піддержали делеґати Відділів 159, 397, 156 і інші.

Внесок повищий одноголосно прийнято та схвалено одноголосно наступну програму нарад Конвенції:

1 Відкриття Конвенції
2 Звідомлення Верифікаційної Комісії
3 Вибір а) Президії Конвенції (голова, двох заступників і двох секретарів)
   б) Виборчої Комісії в складі одинадцять членів
   в) Комісі Просьб у складі п'яти членів
   г) Комісії Секретарських Справ у складі п'яти членів
4 Покликання Пресової Комісії
5 Звідомлення членів Головного Екзекутивного Комітету:
   головного предсідника Йосипа Лисогора
   заступника головного предсідника проф. Івана Телюка
   заступника головного предсідника на Канаду сенатора Павла Юзика
   заступниці головного предсідника Марії Душник
   заступника головного предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана
   головного секретаря д-ра Ярослава Падоха
   головного касира мґр Уляни М. Дячук
6 Звідомлення Головної Контрольної Комісії та її членів:
   мґр Івана Геврика
   мґр Івана Винника
   проф д-ра Богдана Гнатюка
   д-ра Івана Скальчука
   д-ра Михайла Данилюка
7 Звідомлення членів Головної Ради:
   Василя Дідюка
   Степана Гавриша
   проф. Тараса Шмаґали
   д-ра Богдана Футея
   інж. Анатолія Дорошенка
   Анни Гарас
   Дмитра Попадинця
   Тараса Шпікули
   д-ра Анни Чопик
   Володимира Запаранюка
   д-ра Мирона Куропася
   інж. Мирослава Кальби
   Євгена Репети
   Андрія Джули
8 Звідомлення головного редактора органу УНСоюзу „Свобода" — Антона Драгана
9 Дискусія над звідомленнями та їх прийняття
10 Звідомлення Статутової Комісії, дискусія та ухвали
11 Визначення висоти запорук і платень платних членів Головного Екзекутивного Комітету
12 Вибір Головного Уряду УНСоюзу
13 Звідомлення Комісії Просьб, дискусія та ухвали
13 а) Звідомлення Комісії Секретарських Справ, дискусія й ухвали
14 Внески й ухвали для добра організації
15 Різні справи
16 Закриття Конвенції.

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРИФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

Роман Татарський делеґат 94-го Відділу УНСоюзу започаткував звіт Верифікаційної Комісії, зазначуючи, що Комісія працювала від 16-го травня 1974 та розглянула всі справи, що їх Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу її предложив. Протоколи зі засідань Комісії та всі ухвали відчитали секретарі в двох мовах: по-українськи та по-англійськи. Комісія уконституувалася в такому складі: Роман Татарський — голова, Володимир Рефт — секретар англійської мови, Текля Мороз — секретар української мови, Карло М. Кобіто та Михайло Семків — члени. На своїх засіданнях Комісія ухвалила такі справи:

1 Ольга Осередчук Відділ 37-ий Елизабет, Н. Дж. — признана як другий делеґат того ж Відділу.

2 Параскевія Шеремета, Відділ 70-ий Джерзі Сити, Н. Дж. — не признана делеґатом — не була обрана ані делеґатом, ані заступником.

3 Иосиф Темник, Відділ 218-ий з Кампбел, Огайо — признаний, як важно обраний делеґат даного Відділу. Це рішення наступило після провірки повновластей і протесту від проф. Юрія Кульчицького та протоколу з виборів.

4 Яків Кльований, Відділ 346-ий Клівленд, Огайо — признаний як другий делеґат даного Відділу. Комісія взяла під увагу захворіння секретаря того ж Відділу, як оправдану причину, що повновласть вчасно не вислано.

Комісія переглянула рішення Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу в справі протестів повновластей делеґатів з Відділів 106, 127, 233, 486-го і вирішила, що є згідна з рішеннями Екзекутиви УНСоюзу.

Комісія перевірила всі повновласті та список делеґатів, що одержала від Головної Канцелярії УНСоюзу — разом 426. Комісія зайнялася реєстрацією делеґатів, що прибули на Конвенцію. До того часу (до часу звітування) зареєстровано 420 делеґатів і 26 членів Головного Уряду УНСоюзу, головного редактора „Свободи" та 6 Почесних Членів Головного Уряду, а саме: Роман Слободян, д-р Володимир Галан, інж. Степан Куропась, Володимир Дідик, Марія Чучман, Іван Іванчук.

Тому, що реєстрація делеґатів ще продовжується, додатковий звіт щодо числа присутніх подасть Комісія пізніше. Після звіту Верифікаційної Комісії, предсідник УНСоюзу Иосип Лисогір назначив двох дверників, а саме: Івана Пригоду — делеґата 361-го Відділу та Степана Колодруба — делеґата 137-го Відділу.

ВИБІР КОНВЕНЦІЙНИХ ПРЕЗИДІЇ І КОМІСІЙ

Вибір Конвенційної Президії

Головний предсідник УНСоюзу візвав делеґатів, щоб зголошували кандидатів для вибору Президії Конвенції в складі: предсідника, двох заступників та двох секретарів (англійської і української мови).

Володимир Левенець делеґат 5-го Відділу зголосив прізвища осіб, щоб їх вибрати як Президію Конвенції, а саме:

делеґат 267-го Відділу, адвокат Іван Флис — предсідник
делеґат 414-го Відд. д-р Михайло Снігурович — перший заступник предсідника
делеґат 445-го Відд., Юрій Гвоздулич — другий заступник предсідника
делеґат 156-го Відд., інж. Андрій Забродський — секретар англійської мови
делеґат 397-го Відд., мґр Іван Скочиляс — секретар української мови.

Внесок цей піддержали делеґати Відділів: 45, 159, 156, 22, 397, 204 та інші.

Других внесків не було. Предсідник Иосип Лисогір зарядив голосування над повищим внеском. Конвенція одноголосно рішила прийняти зголошених кандидатів, вибираючи їх одноголосно як Президію 28-ої Конвенції УНСоюзу.

Предсідник УНСоюзу Иосип Лисогір попросив обрану Президію Конвенції зайняти місця за президіяльним столом та перебрати провід Конвенції.

Предсідник Конвенції адвокат Іван Флис в імені цілої Президії подякував за вибір та заповів, що Президія буде проводити нарадами 28-ої Конвенції згідно зі загально прийнятими парляментарними приписами з деякими доповненнями, чи змінами, практикованими на наших попередніх Конвенціях. Зазначив при тому, що в разі потреби Президія буде змінювати усталений порядок нарад, переставляючи, в разі доцільності переведення програми, деякі точки, щоб в цей спосіб прискорити перебіг нарад.

Головний секретар д-р Ярослав Падох попросив делеґатів, щоб передали привезені аплікації для остаточного підрахунку, скільки хто придбав нових членів.

Головний касир Уляна Дячук попросила делеґатів, щоб передали рахунки коштів дороги, тому що канцелярія УНСоюзу хоче вчас виготовити листи виплат та усталити суму, яку треба вибрати з банку для виплати коштів да діст делеґатів.

ВИБІР ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Предсідник Конвенції проголосив, що зголошення кандидатів на членів Виборчої Комісії починаються. Зі залі делеґати зголошували кандидатів, а секретарі записували. Після закриття предсідником Конвенції листи зголошень стверджено, що наступні делеґати були зголошені, а їхні зголошення піддержані: (Увага: число побіч прізвища означає число Відділу УНСоюзу) о. Богдан Смик — 484, д-р Олександер Соколишин — 204, Павло Дубас — 471, д-р Павло Бабяк — 226, Микола Сенчишак — 131, Лев Кусяка — 291, Володимир Левенець — 5, Осип Винницький — 473, Богдан Артимишин — 153, мґр Богдан Геврик — 62, інж. Ярослав Карпяк — 385, Теодор Чурма — 157, Михайло Сорока — 137, Василь Шаран — 407, Данило Пиш — 458, Едвін Блідий — 220, Микола Бобечко — 102, Стефанія Бохонок — 334, інж. Омелян Граб — 209, Олена Гентиш — 25, Джанет Барделл — 241, Мирослав Демчук — 76, Михайло Хомин — 32, Михайло Каркоць — 345, д-р Роман Смук — 425, Лев Гардінґ — 206.

Андронік Копистянський, делеґат 327-го Відділу вносить, щоб прізвища кандидатів секретарі прочитували двічі та щоб даний кандидат встав, щоб можна було його побачити. Предсідник Конвенції прийняв внесок і зарядив, щоб секретарі двічі прочитували прізвища, а названі кандидати вставали, щоб делеґати могли подивитися, як вони виглядають.

Секретарі, згідно зі зарядженням предсідника Конвенції, відчитали список кандидатів до Виборчої Комісії. Верифікаційна Комісія, на доручення предсідника Конвенції роздала приготовані для голосування „бальоти", а після того, як делеґати їх виповнили — зібрала для обрахування.

Предсідник проголосив, щоб делеґати зголошували кандидатів до Комісії Просьб.

ВИБІР КОМІСІЇ ПРОСЬБ

Делеґати зголосили й піддержали наступних осіб як кандидатів до Комісії Просьб: о. Омелян Мицик — 388, д-р Василь Палідвор — 204, Квітка Стецюк — 25, Стефан Голяш — 379, Богдан Одежинський — 216, Степан Глоговський — 346, Ярослав Блищак — 486, Петро Пишко — 385, Єфим Омельченко — 451, інж. Лев Боднар — 131, Евген Мастикаш — 432. Секретарі відчитали листу зголошених кандидатів до Комісії Просьб, а Верифікаційна Комісія роздала приготовані бальоти. Після виповнення бальотів Верифікаційна Комісія зібрала їх, щоб обрахувати вислід голосування.

ВИБІР КОМІСІЇ СЕКРЕТАРСЬКИХ СПРАВ

Делеґати зголосили й піддержали наступні особи, як кандидатів до Комісії Секретарських Справ: Роман Припхан — 399, Гелен Олек — 22, інж. Ярослав Карпяк — 385, інж. Михайло Нич — 397, Лев Вовк — 444, Михайло Салдан — 194, Лев Боднар — 131, д-р Роман Смук — 425, мґр Володимир Ничай — 106, Богдан Зорич — 432, Володимир Зацерковний — 439, Єфим Омельченко — 451.

Предсідник звернув увагу, що кожен делеґат може голосувати найбільше на таке число осіб, яке призначене для даної Комісії (для Виборчої 11 осіб, для других комісій тільки по 5 осіб).

Верифікаційна Комісія роздала делеґатам бальоти, а по виповненні їх зібрала від делеґатів для обрахування висліду голосування.

Інж. Микола Денисюк, делеґат 487-го Відділу, зауважує, що ті самі особи є кандидатами у різних Комісіях. Запитує чи це може бути.

Предсідник Конвенції вияснює, що дана особа буде сама вирішувати, в якій Комісії залишиться після виборів, бо кожний мусить заявити, чи вибір приймає, а як що вийде в двох комісіях то вирішить сам, де хоче залишитися, а на його місце в другій Комісії прийде наступна особа по числі голосів.

ПОКЛИКАННЯ ПРЕСОВОЇ КОМІСІЇ

Предсідник Конвенції подав до відома, які особи є призначені, як члени Пресової Комісії. На домагання делеґатів доповнено склад Пресової Комісії так, що наступні особи покликано на членів Пресової Комісії: Володимир Біляїв, Василь Папіж, Володимир Левенець, Андрій Кейбіца, Евген Іванців, д-р Павло Питель, Антін Драган, Зенон Снилик, Гелен Олек, Софія Карплюк, Марія Дика, Стефанія Геврик.

ПОВІДОМЛЕННЯ І ІНФОРМАЦІЇ

Головний предсідник УНСоюзу Иосип Лисогір інформує делеґатів про ресторани та час призначений на обіди.

Проф. Богдан Гнатюк подав до відома справи Бенкету, що має відбутися.

Олександер Яремко поінформував про справи зв'язані з прогулянками в часі Конвенції, що мають відбутися в середу по полудні.

Отець Богдан Смик подав до відома, що в четвер припадає врочисте свято Вознесіння, та що в тому дні треба подбати, щоб рано делеґати могли вислухати Службу Божу. Президія постановила, що в тій справі звернеться з проханням до місцевого Ординаріяту.

Мґр Мирослав Кальба заповів зустріч Підчаєччан.

Предсідник Конвенції адв. Іван Флис закрив Першу Сесію Конвенції та зарядив обідову перерву до год. 2.30 по полудні.

ДРУГА СЕСІЯ

понеділок 20-го травня 1974 по полудні

Год. 3-тя по полудні — продовження нарад.

Предсідник Конвенції адв. Іван Флис подав до відома, що вплинуло два внески від Контрольної Комісії УНСоюзу, а саме:

1. Починаючи від другого дня нарад, секретарі Конвенції мають кожного разу виготовити короткий звіт з нарад попереднього дня та оформити рішення, що були прийняті Конвенцією, та відчитати на початку наступної сесії.

2. Президія Конвенції має кожночасно уточнити і зазначити в протоколі при ухвалах, що є резолюціями, а що є рекомендаціями.

Внески ці піддержали делеґати з Відділів 427, 5-го.

Предсідник зарядив голосування, а у висліді ствердив, що перший внесок перейшов при одному голосі проти, а другий внесок прийнято одноголосно.

Предсідник Конвенції представив Ярослава Заяця, голову СУМ з Канади, що є теж головою Комітету Оборони Прав Людини при СКВУ та Комітету оборони Валентина Мороза і запросив його промовити до делеґатів.

Ярослав Заяць виголосив промову про потребу й конечність фінансової допомоги акції визволення Мороза з большевицької тюрми. В тій справі робить Комітет заходи при допомозі державних та червонохресних чинників. Мороз не піддається большевицьким намовам, сидить у темній тюрмі, над ним знущаються. Почерез Радиґіна передав: „Рятуйте мене, бо не йдеться про життя, але жалко, що не можу продовжувати праці для мого народу" — продовжував промову Ярослав Заяць. Маємо нагоду — твердив бесідник — конкретну нагоду виграти бій проти російської імперії. Ми маємо нагоду перевести його на захід. Канадський уряд звернувся до совєтських властей і суґерував , що може перевести Валентина Мороза до Канади. У пресі появився лист 200 канадських науковців в справі оборони Мороза. Живучи у добрі, нам годі уявити собі, що таке щось діється у віті. Якщо б Ви нині побачили Валентина Мороза побитого, тортурованого з позеленілою скірою — ви простягнули б руку й помогли б. Яка різниця, що він від нас 7,000 миль. Відгукніться щедро на наше прохання. Нехай Комісія Прохань прийме це наше звернення, а теж прошу кожного з вас про фінансову допомогу для тієї справи.

Адв. Іван Флис подякував бесідникові та зауважив, що Комісія Просьб напевно візьме до уваги прохання Комітету, а незалежно від того, на його думку, добре було б, якщо кожний з нас „відчинив" своє серце та щоб ми ухвалили резолюцію, щоб касирка УНСоюзу могла „відтягнути" з діст делеґатів та передати відповідну суму Комітетові Оборони Мороза.

Ярослав Мартинюк — делеґат 390-го Відділу, вносить, щоб кожний делеґат зі своїх діст одноразово склав 20 дол. на повищу ціль, та щоб та сума 20 дол. була відтягнена та прямо передана згаданому Комітетові. Внесок піддержали делеґати Відділів: 239, 243, 361, 336, 222, 105, 91, 55-го.

Михайло Каркоць, Відд. 345-ий: УНСоюз проголосив був у „Свободі" що готовий покрити всі кошти перевозу Валентина Мороза з большевицької тюрми у вільний західній світ — тому тих 20 дол., мають бути відраховані з діст треба вважати, як наш особистий даток. Лев Боднар — Відд. 131-ий, Ярослав Мартинюк — Відд. 330-ий, Микола Сенчишак — Відд. 131-ий, Володимир Бережан — Відд. 114-ий, висказували свої думки в повищій справі, підтримуючи в загальному внесок про даток 20 дол.

Предсідник Конвенції повторив внесок про це, що одноразово з діст буде відраховано 20 дол. кожному делеґатові та передано безпосередньо Комітетові Оборони В. Мороза (Комітет діє при СКВУ) та піддав це під голосування. Конвенція одноголосно одобрила повищий внесок, щоб касирка УНСоюзу відчислила з діст кожному делеґатові 20 дол. та передала Комітетові при СКВУ.

З черги предсідник представив гостя, що брав участь у наших попередніх Конвенціях — суддю найвищого суду зі стейту Огайо Івана Ґонаса та запросив його до слова.

Іван Ґонас — суддя найвищого суду у стейті Огайо привітавши Конвенцію, виголосив промову про потребу праці для українського народу та для добра УНСоюзу, зазначаючи, що він сам з походження „лемко", тому закінчив промову побажанням, щоб продовжувати працю в УНСоюзі так „по лемківськи" себто з „Богом і людьми".

Предсідник подякував судді Ґонасові за привітання, додавши, що суддя має їхати до Женеви на засідання Комісії Прав Людини при ОН.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Предсідник Конвенції відчитав постанову з попередньої Конвенції УНСоюзу, щоб члени Головного Уряду не

відчитували своїх друкованих звітів, лише їх зреферували, чи доповнили, протягом 10 хвилин кожний.

Інж. Володимир Бережан, Відд. 114-ий, вніс пропозицію, щоб члени Головного Уряду відчитали свої звіти в цілості, тому, що делеґати одержали друковані звіти дуже пізно й не мали змоги їх прочитати. Внесок цей відкинено.

Павло Дубас, Відд. 471-ий, зголосив внесок, щоб головні урядовці не відчитували своїх звітів, які друковані в книзі звітів 28-ої Конвенції ,а щоб вони їх лише зреферували чи доповнили, протягом 10 хвилин кожний з них.

Внесок цей піддержали делеґати Відділів: 153, 397-го.

Предсідник піддав під голосування повищий внесок та ствердив, що Конвенція одноголосно це прийняла.

О годині 3.40 по полудні предсідник проголосив, що починається серія звітів головних урядовців та попросив до звіту предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора.

Йосип Лисогір головний предсідник УНСоюзу зазначив, що його звіт надрукований у книзі звітів. Зокрема він пояснив цифри на стор. 14 і 15 та просив звернути увагу на стор. 16, де є графічне представлення розвою УНСоюзу, як теж зреферував дальші сторінки звіту.

Звіт Головного Предсідника Йосипа Лисогора

Маю честь звітувати Вам, Делеґатам звичайної 28-ої Конвенції Українського Народного Союзу, нашим членам, як теж приятелям у всьому світі, — що впродовж 4-річного періоду від 1969 до 1973 року включно Союз залишався живучою, тривкою і вирішальною силою в українському суспільному житті в Америці й Канаді. Ми зберегли теж наше становище, як лідера у постачанні дешевого життьового забезпечення українським людям та в допомозі у їхніх фінансових проблемах.

Впродовж останніх 4-ох років наш Союз із своїми 457 Відділами у 28-ох стейтах і Дистрикті Колюмбії в З'єднаних Стейтах та в 7-ох провінціях Канади постійно переводив і підтримував дії, спрямовані на збереження і побільшення добробуту наших людей і завжди був готов поспішати з допомогою їхнім інтересам. Активне співробітництво і послуги, що їх віддали українській спільноті наша Головна Канцелярія, наша преса, Окружні Комітети, наші Відділи й урядовці Відділів, ба навіть наші окремі члени — були насправді превеликі й різнородні.

Завданням цієї Конвенції буде дбайливо переглянути всі ті організаційні й фінансові дії і вирішити, які покращання треба перевести. Здібність нашого Союзу започатковувати й переводити конструктивні та доцільні дії у користь справ, які дорогі нашим серцям, залежить виключно від членів і грошей. Очевидно, що чим ми сильніші і чим більше зростаємо, тим більше можемо вчинити для наших людей.

Отож постійно актуальними питаннями є: наскільки добре ми діяли, щоб побільшити наше членство; до яких меж ми скріпили наші фінансові позиції; і — наскільки ми використали наші можливості для найбільшої користи наших членів і нашої громади.

Статистичні дані, додані до цього звідомлення, що їх Ви будете перевіряти впродовж цілотижневої Конвенції, виявляють різні висліди. Ми виказали безумовний поступ, якщо йдеться про загальний напрямок наших дій, спрямованих на дальший розвиток. Проте, темп розвитку був дещо повільніший, як той, що ми його виявляли в попередніх періодах. Загальний стан членства залишався на тому самому рівні, але загальна сума забезпечення зросла до нової висоти. Це стосується також акцидентового забезпечення, додаткового подвійного забезпечення і забезпечення вкладок платників. Ступінь смертности був у минулому році низький.

Прибуток із членських внесків, ключовий барометр нашої фінансової здорової майбутности, осягнув в минулому році новий рекорд щодо своєї висоти, після знижки в рр. 1971 і 1972. Наші активи і надвишка резерви значно зросли. Посмертні виплати членам і спадкоємцям були вищі. Фінансова допомога студентам і потребуючим була більша, як у попередніх періодах. Загальні видатки, або кошти ведення наших операції, дещо зросли.

Наступні порівняльні цифри між роками 1969 і 1973 та між останніми двома 4-річними періодами 1966-69 і 1970-73 кидають яскраве світло на зміни, які зайшли, і на напрямок, в якому йдемо.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Активність в Організаційному департаменті за минулих 4 роки була подібна до взорів, за якими велася в минулих періодах. Рік тому Головний Екзекутивний Комітет прийняв на працю п. Степана Гавриша, як асистента д-ра Падоха, щоб допомагати йому в організаційних програмах. Роблено спроби поширити Організаційний департамент новим персоналом, але без успіху. Збільшено оголошення в радіопередачах і часописах та уладжувано Дні УНСоюзу в різних округах. Переведено спеціяльні кампанії в Канаді з таким вислідом, що засновано кілька нових Відділів.

З початком кожного з останніх 4-ох років ми визначали річні цілі на 6.000 і більше нових членів, але ніколи не осягнули тих чисел. Найкращим роком був рік 1970, коли ми зорганізували понад 5.200 членів, довівши до загальної суми 89,200, найвищої за всю нашу історію. В наступних двох роках зменшилась наша активність і було більше, як звичайно, число дозрілих для виплат грамот. Але ми надолужили майже всі ці втрати у 1973 році, як вислід більшої активности і зменшення виплат на дозрілі грамоти.

Організаційній активності значно сприяла кампанія у передконвенційному році, ведена в другій половині 1973 р. Призначено спеціяльні грошові нагороди на реґіональній базі та відповідно до величини Відділів. Це уможливило меншим Відділам і меншим громадам суперничати на більш-менше однакових передумовах.

Хоча членство не зросло в останніх 4-ох роках, але загальна сума забезпечення збільшилась до близько 150,000,000 дол., зріст на понад 22,000,000. У тому зрості життьове забезпечення становило 7,750,000 дол. і прийшло збалянсування акцидентового забезпечення, подвійного додаткового, як теж забезпечення платника вкладок.

Іншим підбадьорливим фактом було збільшення числа активних членів, добрих платників членських внесків, яких було менше від 1969 р.; зріст забезпеченевих грамот на життя для дорослих; значний зріст акцидентового забезпечення.

По неґативній сторінці є дальше обнижування у Молодечому департаменті, яке почалося 1968 р. Не зважаючи на спеціяльні підвишки та надзвичайні нагороди, застосовані супроти близько 1.000 нових членів, крім нормальних органіцаційних заходів, ми закінчили 4-річний період числом на 2.000 менше молодих членів, як ми мали їх у 1969 році.

18 стейтів у ЗСА і дві провінції в Канаді виявили зріст членства у часі, про який тут мова. Десять стейтів і п'ять провінцій зазнали втрат. Один стейт не виявив змін.

Стейт Ню Джерзі своїм зиском на понад 300 членів виявив найбільший зріст з усіх стейтів. Мічиген, Пенсилвенія і Мериленд ішли за ним у тій черзі. Онтеріо і Саскачеван були одинокими провінціями в Канаді, які мали зиски. Стейт Ню Йорк мав найбільші втрати. Іллиной і Коннектикат були другим і третім стейтами у тій катеґорії.

Пенсилвенія зберегла свою позицію, як наш стейт „число один", — з понад 18.000 членів із загальною сумою забезпечення на $ 20,600,000. Стейти Ню Йорк із 16,200 членів і сумою 18,400.000 дол. забезпечення та Ню Джерзі 11,600 членів і 15,300.000 дол. забезпечення залишились на другому й третьому місці.

Онтеріо з 6.500 членів і загальною сумою забезпечення 12,400,000 дол. вело перед в Канаді. Квебек з 1.400 членів і сумою забезпечення на 2.400.000 дол. був на другому місці.

Як і у минулих роках, найбільшу частину організаційної праці переводили секретарі наших Відділів. Добірна група секретарів, між якими є ветерани й нові діячі, виконують рік-річну першорядну працю, яка повинна б стати зразком для всіх, як ця система може діяти. Проте, багато секретарів залишаються пасивними і ця їхня хиба є причиною втрати багатьох потенціяльних членів, які деінде забезпечуються на життя.

Наші теренові організатори не були такими продуктивними ,як ми спершу сподівалися. Маємо далі труднощі сприйманням на працю організаторів, які раді б працювати і були б здатні осягати задовільні висліди. Цей тип діяльности вимагає фахового плянування, постійного нагляду та докладної контролі, бо це діяльність коштовна, яка переходить в рутину із марно витрачуваним часом.

РЕКОРДОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Втримування докладних записів та негайне й сумлінне виконування щоденної праці — це основні вимоги правильного діяння братської організації. Наш Рекордовий департамент , відповідальний за рекорди всіх членів, за виготовлювання членських даних для проголошення у нашому офіційному органі, за полагоджування нових грамот ,приймання нових членів і видачу їм членських грамот, оформлювання нижчестандартного забезпечення, виготовлювання щомісячних відділових „розметів", полагоджування листування з Відділами, зладжування статистики й основних даних для річного звідомлення та різні

It is a privilege to report to you, the delegates at the 28th Regular Convention of the Ukrainian National Association, Inc., and to our members and friends throughout the world that, during the four year period from 1969 through 1973, SOYUZ continued to be a vibrant, steadfast, and decisive force in Ukrainian community life in the United States and Canada. We also maintained our position as the leader in providing low-cost life insurance to the Ukrainian people and in assisting them with their financial problems.

During the past four years our Association with its 457 Branches in 28 states and the District of Columbia in the United States, and in 7 provinces in Canada aggressively pursued and supported courses of action that improved the status and well-being of our people and we constantly held ourselves on the alert to protect their interests. The contributions and the services rendered to the Ukrainian community by our Home Office, our press, our District Committees, our Branches, our Branch Officers, and by our individual members are indeed many and varied.

Our task at this Convention will be to carefully review these organizational and financial operations and determine what improvements can be made. The ability of our Association to initiate and maintain constructive and meaningful action on behalf of the causes we hold dear to our hearts rests entirely on members and money. Obviously the more powerful we are, and the bigger we grow, the more we can do for our people.

The pertinent questions then are: How well did we do in increasing our membership; to what extent did we strengthen our financial position; and, how did we utilize these resources for the maximum benefit of our members and our community.

The statistics contained in the reports that will be presented to you at this week-long Convention reveal mixed results. We made definite progress as the general trend of our operations continued to move upward. The rate of growth, however, was somewhat slower than that enjoyed in prior periods. Total membership remained at the same level but life insurance in force rose to a new high. So did ADD coverage, double-indemnity protection, and payor-benefit coverage. Our mortality rate last year was at a new low.

Dues income, the key barometer to our future financial health, established a new high record last year after declining in 1971 and 1972. Assets and Unassigned Surplus rose substantially. Cash benefits paid to members and beneficaries were higher. Financial assistance to students and to the needy was greater than in previous periods.

General expenditures, or the cost of carrying on our operations, rose modestly.

The following comparisons between the years 1969 and 1973 and between the last two four-year periods 1966-69 and 1970-73 spotlight the extent of the changes and the direction in which we are heading.

	1969	1973	
Number of Branches	460	457	- 3
New Members Organized			
Juvenile	1,387	1,221	- 166
Adult	3,495	2,480	- 1,015
A.D.D.	580	967	387
TOTAL	5,462	4,668	- 794
New Insurance Sold			
Life	$ 7,200,000	$ 6,600,000	- 600,000
A.D.D.	2,900,000	4,800,000	+ 900,000
Total Members			
Life Insurance			
Juvenile	26,315	24,764	- 2,051
Adult	59,158	59,311	+ 153
A.D.D.	3,634	5,544	+ 1,910
	89,107	89,119	+ 12
Total Insurance in Force			
Juvenile	$ 20,149,000	$ 20,074,000	- 75,000
Adult	48,221,000	52,585,000	+ 4,364,000
A.D.D.	18,170,000	27,720,000	+ 9,550,000
Paid up & Extended	9,793,000	13,244,000	+ 3,451,000
Double Indemnity	25,867,000	30,012,000	+ 4,145,000
Payor Benefit	5,377,000	6,086,000	+ 709,000
	127,577,000	149,721,000	+ 22,144,000
Total Assets	$ 35,477,000	$ 38,815,000	+ 3,338,000
Unassigned Surplus	$9,007,000	10,695,000	+ 1,688,000
Income from Dues			
Life	$2,780,000	2,892,000	+ 112,000
A.D.D.	42,000	67,000	+ 25,000
	$2,822,000	2,959,000	+ 137,000
Investment Income			
Bonds & Stocks	$1,089,000	1,212,000	+ 123,000
Mortgages	505,000	368,000	- 137,000
Certificate loans	20,300	20,900	+ 600
U.N.U.R. Corp Loan		476,000	+ 476,000
	$1,614,300	2,076,900	+ 462,600
Yield on Investments	4.52%	5.50%	+ .98%
Certificate Valuation	134.23%	138.03%	+ 3.80%
Mortality Rate	58.10%	52.79%	- 5.31%
Full Dividend - Age 80	814	1,199	+ 385
New Members organized			
Life	16,435	15,277	- 1,158
A.D.D.	2,293	2,915	+ 622
	18,728	18,192	- 536
New Insurance Sold			
Life	$ 22,749,000	$ 24,080,000	+ $ 1,331,000
A.D.D.	11,465,000	14,575,000	3,110,000
Benefits Paid			
Death	$ 2,597,000	$ 2,898,000	+ $ 301,000
Endowments Matured	3,209,000	4,951,000	+ 1,742,000
Cash Surrenders	709,000	909,000	+ 200,000
Dividends	1,809,000	1,630,000	- 170,000
Indigent Fund	157,000	126,000	- 31,000

ORGANIZING DEPARTMENT

Activity in the Organizing Department in the past four years was similar to the pattern of the previous periods. A year ago the Supreme Executive Committee appointed Mr. Stefan Hawrysz as an assistant to Dr. Padoch to help out with the organizing programs. Attempts were made to expand the organizing department with new personnel but with no success. Radio and newspaper advertising was increased and UNA Days were promoted in a number of Districts. Special campaigns were conducted in Canada resulting in the establishment of several new Branches.

At the beginning of each of the past four years we set anual goals of 6000 or more new members but we never quite reached those figures. Our best year was 1970 when we organized over 5200 members bringing our total up to 89,200, the highest in our history. In the following two years we fell back because our production dropped and because the number of matured endowments were higher than usual. We recovered almost all of these losses in 1973 as a result of higher production and a decline in endowment maturities.

Organizing activity was encouraged considerably by the pre-convention year campaign that was conducted in the second half of 1973. Special cash awards were established on a regional basis and size categories of Branches. This enabled smaller Branches and smaller communities to compete on more equitable conditions.

While membership did not increase in the past four years, total insurance in force did rise to nearly $150,000,000. an increase of over $22,000,000. Life protection constituted $7,750,000 of this increase and the balance consisted of ADD, Double Indemnity, and Payor Benefit coverage.

Other encouraging developments have the increase in active or dues paying members who have been declining since 1968; the increase in adult life insurance certificates; and the substantial rise in ADD coverage.

On the negative side is the continued decline in the Juvenile Department that started in 1968. Despite special promotions and extra prizes which were responsible for nearly 1000 new members in addition to the normal organizing efforts, we ended the four-year period with over 2000 less young members than what we had in 1969.

Eighten states in the United States and two provinces in Canada posted membership gains in the period under discussion. Ten states and five provinces suffered losses. One state showed no change.

The state of New Jersey, with a gain of over 300 members, had the largest increase among the states. Michigan, Pennsylvania, and Maryland followed in that order. Ontario and Saskatchewan were the only provinces showing gains in Canada. New York State suffered the largest loss. Illinois and Connecticut were second and third in that category.

Pennsylvania retained its position as our number one state with over 18,000 members and $20,600,000 insurance in force. New York State, with 16,2000 members and $18,400,000 insurance and New Jersey with 11,600 members and $15,300,000 insurance remained in second and third place.

Ontario with 6,500 members and $12,400,000 insurance in force led in Canada. Quebec with 1,400 members and $2,400,000 insurance was second.

As in past years the major part of our organizing work was done by our Branch secretaries. Though less than one-half our branches are consistent producers, this method continues to be the most effective and least costly way of obtaining new members. A select group of secretaries, including veterans and newcomers, perform outstandingly year after year which should be satisfying proof for all that this system can work for anyone. Yet many secretaries remain inactive and by their default lose many potential customers that are purchasing life insurance elsewhere.

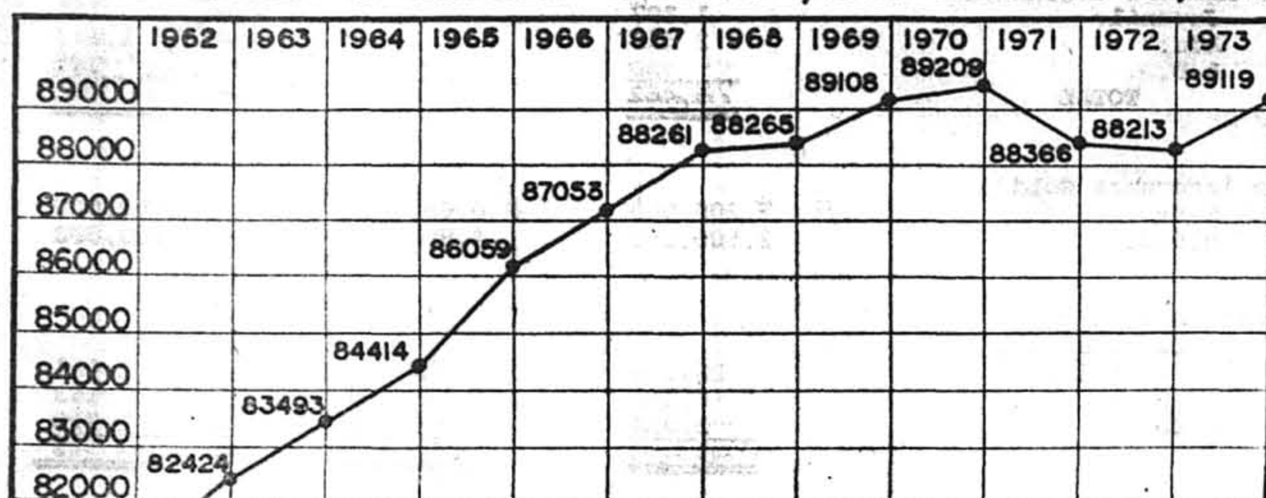
Our field staff has not been as productive as we had originally hoped. We continue to have difficulty engaging field rerpesentatives who are willing to work and are capable of producing satisfactory results. This type of operation requires expert planning, constant supervision, and strict control because it is costly and lends itself to time wasting routines.

RECORDING DEPARTMENT

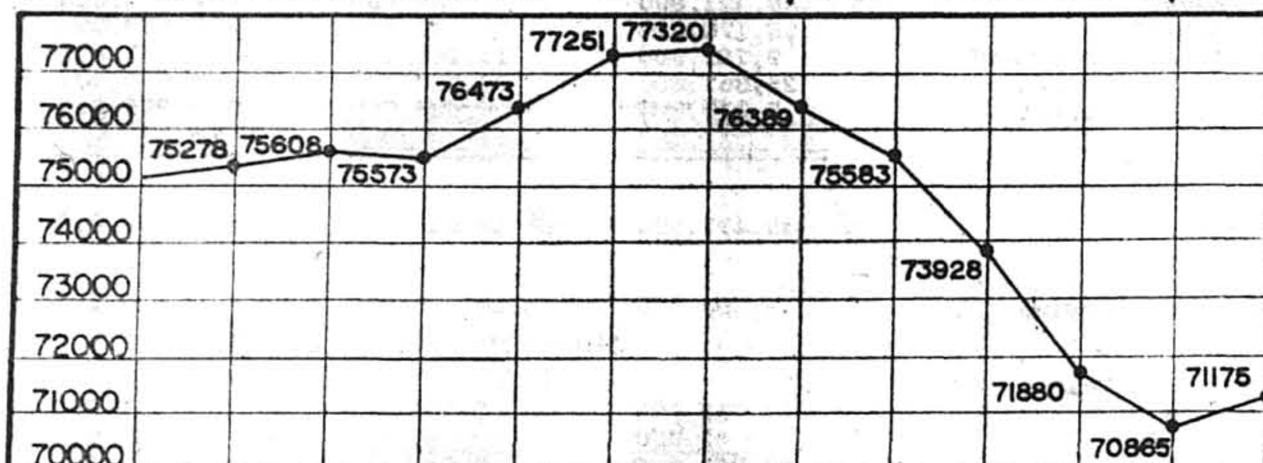
Accurate record keeping and efficient promptness in disposing of daily chores are fundamental in the proper operation of a fraternal society. Our Recording Department which is responsible for all membership records, the preparation of membership data for publication in our official organ, the processing of new applications, the acceptance of new members and issuing of membership certificates, processing sub-standard risks, preparing the monthly branch "rzmets",the handling of Branch correspondence, preparation of statistics and vital information for the Annual Statement, and other miscellaneous duties, consistently per-

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

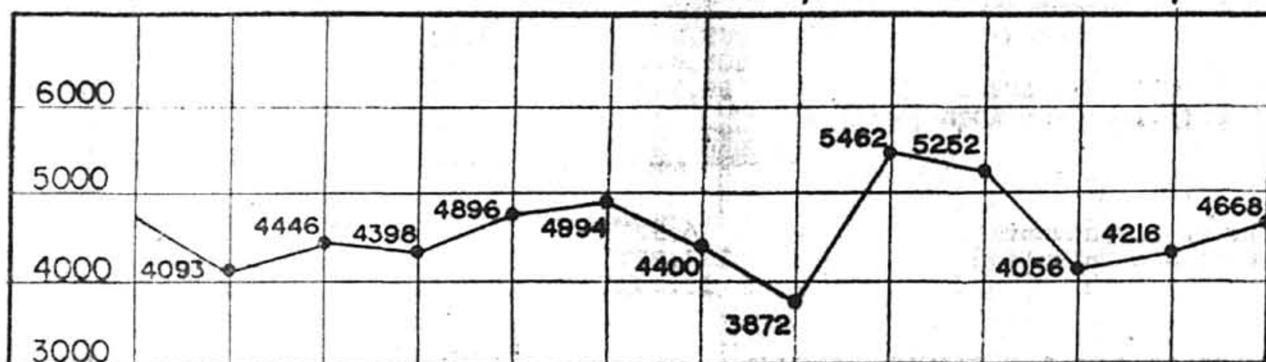
TOTAL NUMBER OF MEMBERS — JANUARY 1, 1962 — DECEMBER 31, 1973

ACTIVE DUES PAYING MEMBERS — JANUARY 1, 1962 — DECEMBER 31, 1973

NUMBER OF MEMBERS ORGANIZED — JANUARY 1, 1962 — DECEMBER 31, 1973

інші обов'язки. Всі ці справи Рекордовий департамент полагоджував, завжди виявляючи при цьому високе фахове знання і надзвичайну солідність. Варто з признанням підкреслити, що, не зважаючи на великий навал праці, який в деяких періодах був дуже важкий, всі ті обов'язки виконувано надзвичайно гладко й швидко. П. Володимир Сохан, наш заступник головного предсідника і рекордовий секретар, маючи для допомоги добре вишколений штаб, осягнув ці подивугідні висліди, з яких ми всі горді, своєю охотною та безперервною працею, яку він простягав — коли треба було — поза обов'язкові години, включно з „вікендами" та святами.

Інші обов'язки названого заступника головного предсідника й рекордового секретаря охоплювали участь у вишкільних курсах для секретарів і організаторів та виготовлювання щороку понад 80.000 девідендових чеків для наших членів.

ФІНАНСОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Вже вдруге за останніх 8 років наша установа, зокрема наш Фінансовий департамент зазнали важкого удару, коли наш ветеран, колишній головний контролер і головний касир, Петро Пуцило, нагло відійшов у лютому 1972 р. Його раптова і несподівана смерть була справжнім ударом для нас усіх, для Головної канцелярії та його численних приятелів. Він отримав був це становище у травні 1968 р., після такої самої несподіваної смерти Івана Кокольського. Петра Пуцила обрано на 27-ій Конвенції у 1970 р. Він був милою, приязною, терпеливою людиною і справжнім союзовим патріотом. Всі, що його знали і з ним працювали, болюче відчувають його відсутність.

Пані Уляна Дячук була призначена, а згодом обрана Головним Урядом на наступницю Петра Пуцила, і є тепер головним касиром. Це становище не є для неї новиною, бо вона працює у Фінансовому департаменті понад 22 роки. Мені приємно звітувати, що вона займає це становище, виявляючи при цьому фахове знання і повну відданість з найбільшою користю для УНСоюзу.

Загальний фінансовий поступ нашого Союзу за останніх чотири роки можна вважати відносно корисним. Прибутки зростали з кожним роком, а видатки проводилось під твердою контролею. Активи зросли на 3.300.000 дол., а надвишка резерви — на близько 1,700.000 дол. Створено додаткову резерву на суму 500.000 дол., рахуючись з можливістю інвестиційних втрат. Вплати з членських внесків зросли до історичної висоти у 1973 р. після зменшення у рр. 1971 і 1972.

Значно зріс прибуток з інвестицій, а прибутки з загальних інвестицій зросли на майже цілий відсоток — до 5.5%. Прибуток включає відсотки від позички нашій автономній корпорації, яка є власником нашого будинку.

Більшість наших нових фондів за останніх чотири роки інвестовано в позичку „Українській Народній Корпорації для Віднови Міста". До 15 квітня 1974 р. переведено туди понад 6.600.000 дол. Відсотки з тієї позички становлять 10%.

Спершу ми мали замір обмежити інвестиції у наш новий будинок до суми 4,000.000 дол., але надзвичайно високий відсоток на короткотермінову позичку і наша нездібність осягнути задовільну довготермінову позичку примусили нас тимчасово заанґажувати наші власні гроші у більшій висоті, як раніше припускали. Ми далі шукаємо довготермінової позички на суму 8 до 8,500,000 дол., яка зменшила б нашу інвестицію у власному будинку до первісно задуманої суми. Обмірковуємо також випущення мортґеджових бондів для наших членів по 1,000 дол. і більше, на загальну суму 8 до 8,500,000 дол.

"rozmets", the handling of Branch correspondence, preparasional skill and unusual promptness. A remarkable feature about this department is that regardless of the work load, and on numerous occasions it was very heavy, all functions were performed with smooth efficiency and dispatch. Mr. Walter Sochan, our Vice-President and Recording Secretary, aided by his well-trained staff, accomplished this unique record, of which we are all very proud, by willingly and consistently working long hours whenever it was necessary, including week-ends and holidays.

Other activities of the Vice-President and Recording Secretary included participation in training courses for secretaries and organizers and the preparation of over 80,000 dividend checks for members.

FINANCE DEPARTMENT

For the second time in the last eight years our organization, and more particularly our Financial Department, suffered a tragic blow when our veteran member, former Controller and Supreme Treasurer, Mr. Peter Pucilo passed away in February, 1972. His sudden and unexpected death was a cruel shock to all of us at the Home Office and to his many friends. He had assumed his position in May, 1968 after the death of Mr. John Kokolski. Mr. Pucilo was elected to a four-year term at the 27th Convention in 1970. He was a pleasant, friendly, and patient man and a true Soyuz patriot. All who knew him personally or worked with him miss him deeply.

Mrs. Ulana M. Diachuk was appointed and then elected by the Supreme Assembly to succeed Mr. Pucilo and is now our present Supreme Treasurer. The position was not new to her for she has been in the Finance Department for over 22 years. I am happy to report that she has capably filled the post with professional skill and complete dedication to the best interests of our members.

The over-all financial progress of our Association for the past four years can be considered reasonably favorable. Income rose each year and expenses were kept under tight control. Assets grew by $3,300,000 and unassigned surplus by nearly $1,700,000. An additional reserve was set up in the sum of $500,000 against possible future investment losses. Dues income rose to a historical high in 1973 after declining in 1971 and 1972.

Investment income increased substantially and the yield on our total investments climbed almost one full percent to 5.50%. Income included interest received on the loan to our subsidiary which owns our building.

Most of our new funds over the past four years were invested in the loan to the Ukrainian National Urban Renewal Corporation, our real estate subsidiary. Over $6,600,000 had been advanced up to April 15, 1974. Interest on this loan is at the rate of 10%.

Originally it was our intention to limit our investment in the new office building to $4,000,000, but the exceptionally high interest on short term loans and our inability to negotiate a satifactory long term mortgage loan temporarilly forced us to advance more of our own money than planned. We are continuing in the search for a long term loan in the sum of $8 to $8,500,000 which would reduce our investment in our property to the original intended amount. We also have under consideration the issuance of mortgage bonds to our members in denominations of $1,000 and up for a total of $8 to $8,500,000.

Other new investments were made in stocks of a real estate trust and a mutual stock company. In line with the present depressed condition of the stock market, these securities have a lower value today. The yield on these investments remains satisfactory.

Всі нові інвестиції зроблено в стаках тросту реальни динамічно визначали й підкреслювали свою національности та компаній взаємного тросту. У зв'язку з теперішнім некорисним станом на ринку стаків, ті наші забезпечення мають тепер меншу вартість. Прибутки з інвестицій залишаються задовільними.

Ми зберегли нашу низьку відсоткову стопу 4% від позичок нашим членам на їх грамоти. Низько опроцентовані мортґеджові позички давали ми також церковним парафіям і нашим членам на мешкальні доми для їх власного вжитку.

Подібно, як інші фінансові установи, які видають позички на посілості, ми мали прикрий досвід з кількома мортґеджовими позичками у відсталих околицях. Деякі мортґеджі треба було уневажнити і перебрати дані посілості. Деякі з отих будинків ми продали і стараємося позбутися решти. Від одного мортґеджу ми відмовилися, бо посілість стала безвартісною. Це буде повною втратою.

Щоб забезпечитись проти можливих втрат із мортґеджових позичок, включно з можливим зменшенням відсотку, що його платить наша автономна корпорація, ми створити біжучий резервовий фонд на 500.000 дол. Ця сума є додатком до надвишки резерви.

Як і в минулому, ми мали труднощі з деякими Відділами, що погано розраховувалися. На щастя, таких несолідних Відділів небагато і ситуація у цьому пункті неначе кращає.

Загальні видатки на ведення нашої діяльности, з виключенням коштів Конвенції у 1970 р., але включно з коштами наших публікацій, зросли приблизно на 50.000 дол. річно, або на 7-8%. Це відповідає загальному економічному напрямкові.

We maintained our low interest charge of 4% on certificate loans to our members. Low interest mortgage loans were also made to church parishes and to members purchasing homes for their own occupancy.

Similar to other financial institutions that make real estate loans, we experienced problems with several mortgages in depressed areas. Some of these mortgages were foreclosed and the properties were taken over. We have sold a few of these buildings and are attempting to dispose of the remainder. One mortgage was abondoned because the property became worthless. This will be a complete loss.

In order to provide for an orderly write-off of any losses in mortgage loans including any possible future reductions of interest payable by our sibsidiary we have set up a contigent reserve fund of $500,000. This amount is in addition to our Unassigned Surplus.

As in the past we continue to have difficulty with slow paying Branches. Fortunately we have only a small number of such delinquents and the situation seems to be improving.

General expenses for the operation of our activities, excluding the cost of the 1970 Convention but including the cost of our publications, increased approximately $50,000 annually or between 7 and 8%. This is in line with the general economic trend.

„С В О Б О Д А"

У минулому році „Свобода" відзначала своє 80-річчя, англомовний „Український Тижневик" 40-річчя, „Веселка" — 20-річчя. Просто неможливо оцінити заслуги, що їх віддали нашим людям ті часописи. А втім, фактом є, що мільйони примірників „Свободи", „Українського Тижневика" й „Веселки", які знаходили доступ до кожної української хати в Америці й Канаді та до кожного закутка у широкому світі, де живуть українці, мали вплив на їхній стан духа і підштовхували їх, ба навіть у вирішний спосіб настроювали до прерізних дій у продовж останніх 75-ти років. Мабуть, ніколи не можна буде докладно з'ясувати повної історичної вартости цих видавництв для наших людей і їх організацій. Але найбільший успіх новітніх українських громад і їх організацій у тому, що вону тотожність, включаючи у це також проблеми України. Це — найкращий доказ, що розвиток і змагання наших земляків до волі й незалежности отримували правильну підтримку й стали відомими лідерам у широкому світі. Ми переконані, що й наші названі вгорі видання причинилися чимало до цього шляхетного діла.

„Свобода" була надалі найвидатнішим українським щоденником у світі. „Український Тижневик" є репрезентаційним англомовним виданням нашої громади в Америці. „Веселка" і щорічні календарі-альманахи є провідними виданнями свого роду.

(Продовження буде)

SVOBODA

Last year Svoboda celebrated its 80th Anniversary, the Ukrainian Weekly its 40th, and Veselka its 20th. The service that was rendered our people by these publications over those long years is impossible to evaluate. However, it has to be a fact that the millions upon millions of issues of Svoboda, The Ukrainian Weekly, and Veselka that have reached every hamlet in America and Canada and every corner of the world where Ukrainians reside have influenced the minds of their readers and have stimulated and even determined their actions over the past three quarters of a century. The full historical significance of our publications on our people and their organizations may never be scientifically defined. But the success of the modern Ukrainian communities in so dynamically establishing their identities, including Ukraine itself, is ample evidence that the yearnings and aspirations of our kinsmen for freedom and independent statehood were intelligently nourished and abbeted and have become well known to the world leaders. We believe our publications helped to bring this about.

Svoboda continues to be the foremost Ukrainian daily in the world. The Ukrainian Weekly is the leading English publication in our Ukrainian community. Veselka and our annual calendar are leaders in their respective fields.

Among our other publications that were issued in the last four years that were very helpful to our members are Dr. Michael Danyluk's medical book in Ukrainian and his pamphlet on the abuse of narcotics that was prepared by him in both Ukrainian and English. We are grateful to him for his fine effort on behalf of the welfare of our members and our people.

(To be Continued)

S V O B O D A

Comparative statement of Income and Disbursements I970-I97I

INCOME	I970	I97I	I972	I973
Subscription:UNA Members	I76,200.00	I77,200.00	I87,200.00	2I2,200.00
Sale on Stands	5,4I7.2I	6,356.00	6,I72.96	4,879.3I
Individual	40,258.77	47,275.44	55,33I.89	57,544.80
Books	20,820.46	9,366.00	II,33I.66	I3,884.76
Advertising	75,567.4I	72,2I2.87	77,289.54	77,277.75
Printing	35,995.32	6I,920.85	59,969.64	49,26I.2I
Cards and Calendars	227.26	I83.60	I42.42	I8I.I0
Change of Address	I06.07	II4.27	I2I.86	I23.5I
Refund Electr. Cons.	660.00	660.00	8I0.00	840.00
Refund Postage	332.45	333.06	824.85	330.82
Refund Telephone	I63.80	73.7I	74.2I	7I.72
Almanacs	I5,555.65	I2,845.08	I4,49I.69	I3,852.88
Press Fund	3,83I.72	4,945.77	5,862.86	5,57I.94
Veselka Subscription	8,367.98	7,277.75	6,525.92	6,065.57
N.J. Sales Tax	242.40	402.70	24I.83	76.90
Miscellaneous	I5,8II.09	I,7I5.99	I,534.79	2,726.37
Total:	399,557.59	402,883.09	427,926.I2	444,888.64
Discount on Sales	- 2,536.35	- 2,273.87	- 2,II4.I6	- I,700.33
GRAND TOTAL:	397,02I.24	400,609.22	425,8II.96	443,I88.3I
DISBURSEMENTS				
Payroll: Editorial	58,686.75	60,86I.80	64,796.47	63,894.77
Printing	I24,262.89	I29,522.93	I25,452.69	I39,677.73
Office	35,822.28	38,796.80	43,335.48	46,96I.85
Correspondents	4,325.00	4,775.00	4,225.00	4,775.00
Special Correspondents	5,954.00	7,898.00	6,325.00	5,285.00
Veselka Correspondents	3,495.00	3,6I9.I0	3,I99.78	2,735.00
Postage	25,239.79	25,I38.3I	3I,546.57	32,888.80
Material	72,I44.96	65,360.08	68,I95.72	79,376.2I
Rent	II,000.00	I2,000.00	I2,000.00	I2,000.00
Telephone	2,758.74	2,37I.45	3,098.57	3,269.9I
Gas and Electric	3,489.65	3,943.97	3,432.99	4,33I.26
Office Supplies	I,3I0.49	I,406.70	2,477.24	I,224.26
Office Expense	659.63	I,I49.77	I,22I.3I	I,404.I6
Printing Dept. Expense	I,864.47	2,597.05	957.4I	7I8.49
Parts and Repairs	3,595.74	4,497.68	5,246.38	4,809.86
Books	2,529.52	3,I44.I0	9,365.00	5,785.96
P.O. Box	32.00	38.40	38.40	----
Taxes	II,69I.6I	I3,369.75	I4,294.62	I9,I04.59
Commission	307.I5	44I.45	27I.I0	542.25
Manuscript	4,395.00	3,970.00	I,I85.00	I,449.00
Newspaper	962.00	872.76	872.5I	669.87
Pension	I0,293.00	I,II6.00	I,II6.00	I,II6.00
Donations	6.00	----	----	----
Cards and Calendars	39.00	30.00	----	I26.00
N.J. Sales Tax	3I2.34	402.70	24I.83	72.40
Miscellaneous	I2,540.47	I4,535.65	20,703.89	I2,975.2I
Total:	397,7I7.48	40I,859.45	423,598.96	445,I93.58
Discount on Purchase	- 205.07	- 235.56	- I50.54	- I35.54
GRAND TOTAL:	397,5I2.4I	40I,623.89	423,448.42	445,058.04
Cash in Bank I/I	2,703.55	2,2I2.38	I,I97.7I	3,56I.25
Income	397,02I.24	400,609.22	425,8II.96	443,I88.3I
	399,724.79	402,82I.60	427,009.67	446,749.56
Disbursements	-397,5I2.4I	-40I,623.89	-423,448.42	445,058.04
Bank Balance	2,2I2.38	I,I97.7I	3,56I.25	I,69I.52

Плянують пікетування советської амбасади в Оттаві

Торонто. — Комітет Оборони Валентина Мороза інформує, що на 7 листопада цього року заплянований пікетування советської амбасади в Оттаві. Як відомо, 7 листопада СССР відзначує роковини т.зв. жовтневої („октябрськоі") революції, тобто большевицького захоплення влади в Росії. З цієї нагоди кожна амбасада СССР влаштовує прийняття для дипломатичного корпусу і представників уряду країни і тому цю нагоду заплянувано використати, щоб привернути загальну увагу на долю Валентина Мороза у Владимірській тюрмі в СССР і долю всіх інших політичних советських в'язнів.

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА інформує, що в суботу, 2-го листопада ц. р. о год. 4-й по полудні в будинку Академії при 206 Вест 100-та вулиця в Ню Йорку з рамени Комісії УВАН для дослідів над пореволюційною Україною і Советським Союзом д-р Тарас Г. Гунчак, дійсний член УВАН і професор Ратґерського університету, виголосить наукову доповідь на тему: „Спроба Києва організувати українсько-англійське підприємство 1923 р.".

Ділимося сумною вісткою, що дня 28-го жовтня 1974 р., заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у Вічність на 68-му році життя, після короткої недуги в Сир, Па., народжений 10-го жовтня 1906 року в Городжанці, Західня Україна наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.
ІВАН РУСАК

Горем прибиті:

дружина — АННА з дому ГОЛУБЯК
дочка — СТЕФА ОЛІЙНИК з мужем і дітьми
син — ЯРОСЛАВ з дружиною і дітьми
син — ОСТАП з дружиною і дітьми
дочка — ОКСАНА МАРВІН з мужем і дочкою
Близька і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

ПОХОРОН відбувся в середу, 30-го жовтня 1974 р. о год. 10-ій ранку з похоронного заведення Феґенса до церкви Царя Христа, а опісля на католицький цвинтар в Bath, N.Y.

Тому, що популярні вже півсторіччя на долині міста Ню Йорку та в його околиці

Брати СТАСЮКИ, Ципріян і Володимир

після 50-ти років праці відходять на заслужений відпочинок-емеритуру, їх Підприємство перебирає

з днем 28-го жовтня 1974 року

ЗНАНА УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРСЬКА ФІРМА

Е. КУРОВИЦЬКИЙ І СИН

перед тим 128, — тепер 124 Перша Евню, в Ню Йорку.

Дякуючи, широкій Нюйоркській Громаді за дотеперішню підтримку, ми щиро поручаємо нашим ВШ. Приятелям і Гостям з Ню Йорку та околиці дальші послуги нашої розбудованої та поширеної Фірми.

•

УВАГА! При цій нагоді заявляємо, що наша ФІРМА, Е. КУРОВИЦЬКИЙ і СИН, під теперішню пору не стоїть у жадному бизнесовому зв'язку чи партнерстві з жадною іншою м'ясарською фірмою в цій околиці.

Е. КУРОВИЦЬКИЙ і СИН

Українська Католицька Парохія СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж. повідомляє, що

в неділю, 3-го листопада 1974 року
о годині 4-ій по полудні

доповідь про

„ЗНАЧЕННЯ ОСТАННЬОГО ПАПСЬКОГО СИНОДУ ДЛЯ СХІДНИХ ЦЕРКОВ"

виголосить

о. д-р Іван Гриньох,
професор св. Богословії.

Доповідь відбудеться в ШКІЛЬНІЙ ЗАЛІ при Айві і Сенфорд вул. в НЮАРКУ, Н. Дж.

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою із Членством Пластової Організації та Громадянством, що 23-го жовтня 1974 року, несподівано відійшов на Вічну Ватру наш Незабутній ДРУГ

пластун сеніор довір'я
ТАРАС ЛІСЬКЕВИЧ

кол. член Проводу Союзу Українських Пластунів Еміґрантів, довголітній Голова Пластової Станиці, зразковий виховник пл. молоді, неструджений ініціятор всіх пл. дій у Чікаґо та член Головної Пластової Булави.

Закликаємо все Пластунство віддати Покійному останню почесть за всі великі заслуги у вірній службі Пластові й Україні.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

КРАЙОВА ПЛАСТОВА РАДА і СТАРШИНА

•

ВШан. Дружині, Доні і Синові Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

БРАТСТВО ім. СВ. ВОЛОДИМИРА при українській католицькій церкві ПРЕСВЯТОЇ ТРІЙЦІ в КЕРГОНКСОНІ, Н. Й. повідомляє, що

в суботу, 2-го листопада 1974 року
о годині 4-ій по пол. на Союзівці

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ
в НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
і ПАНАХИДА
за ПОЛЯГЛИХ ГЕРОЇВ 56-их РОКОВИН
ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

•

Перед церковними Богослуженнями відбудеться

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ

заходом Школи Українознавства під пров. проф. ВОЛОДИМИРА БАКУМА та Апель Поляглим Героям від місцевого Пласту.

УПРАВА БРАТСТВА

Повідомляю всіх Друзів по Зброї, Рідних, Знайомих і Приятелів, що

ПАНАХИДА
і ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
на могилі мойго Незабутнього МУЖА

бл. п.
Інж. ІВАНА МИКОЛАЄНКА

полковника Армії УНР, ад'ютанта ген. Омеляновича Павленка у Зимовому Поході та кол. Наказного Отамана Українського Вільного Козацтва у Польщі

відбудеться

на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.
в суботу, 2-го листопада 1974 р.
о год. 11-ій рано

До ласкавої участи запрошує — дружина МАРІЯ МИКОЛАЄНКО

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1. УД УНА, СТАНИЦЯ НЮ ЙОРК
повідомляє, що

в суботу, 2-го листопада 1974 року
о год. 7-ій вечора в церкві св. Юра
при 22 Схід 7-ма вул., в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

відправиться

СЛУЖБА БОЖА ТА ПАНАХИДА
в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
Покровителя та Опікуна 1. УД УНА під час полону в Італії

бл. п.
Єпископа ІВАНА БУЧКА

•

О год. 8-ій веч. (по Панахиді) в приміщенні Українського Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку, 149 2-га Авеню

відбудеться

ВЕЧІР ДЛЯ ВШАНУВАННЯ БЛ. П. ЄПИСКОПА ІВАНА БУЧКА

Доповідатимуть: о. д-р ІВАН БІЛАНИЧ та побратим В. БУДНИЙ; побратим д-р РОМАН ДРАЖНЬОВСЬКИЙ подасть інформації про похоронні відправи в Римі.

Просимо Громадянство взяти участь.

УПРАВА СТАНИЦІ

КОМІСІЯ РЕГІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ і ПУБЛІКАЦІЙ
і
РАДА ПРЕДСТАВНИКІВ РЕГІОНАЛЬНИХ КОМІТЕТІВ

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

відбудеться в суботу, 2-го листопада 1974 р. в приміщенні Наукового Товариства ім. Шевченка, 302 Захід 13-та вулиця в Ню Йорку. Початок в годині 2:30 по полудні.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття.
2. Проф. д-р ВАСИЛЬ ЛЕВ та ред. ІВАН ДУРБАК: „Найновіші реґіональні видання у вільному світі".
3. Критичні завваги до „Історії сіл і міст УРСР": вибрані питання прочитають д-р ЛУКА ЛУЦІВ, д-р РОМАН МИКОЛАЄВИЧ, ред. ІВАН ДУРБАК, інж. СТЕПАН КУЛЬЧИЦЬКИЙ.
4. Д-р ВАСИЛЬ ВЕРҐАН: „Реґіоналістичні студії українського поселення в Америці".
5. Ред. ІВАН ДУРБАК: „Інститут українського села і міста".
6. Дискусія та резолюції.
7. Різне.
8. Закриття

Комісія Реґіональних Дослідів і Публікацій НТШ
Рада Представників Реґіональних Комітетів

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
Відділ Пассейк-Берґен, Н. Дж.
ЗАПРОШУЄ ГРОМАДЯНСТВО НА

РЕПРЕЗЕНТАТИВНИЙ БАЛЬ

що відбудеться
в Українській Централі в Пассейку
при 240 Гопе Авеню
дня 2-го листопада 1974 року
Початок о год. 8-ій вечора
Оркестра А. Строцького
Аранжер п. С. ПАЛИДОВИЧ
Побажаний вечірній стрій.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

сл. п. проф. д-ра
КОСТЯ КИСІЛЕВСЬКОГО

в суботу, 2-го листопада 1974 року
о год. 8:30
будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

в церквах:
СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.;
СВ. МИКОЛАЯ в ТОРОНТІ, Канада;
СВ. ВОЛОДИМИРА і ОЛЬГИ в ВІННІПЕЗІ;
СВ. ВАРВАРИ у ВІДНІ.

РОДИНА

В БОЛЮЧИЙ 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого Незабутнього БРАТА і СТРИЙКА

бл. п. проф.
МИРОНА ЗАКЛИНСЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в Нюарку, в церкві св. Ів. Хрестителя
дня 9 листопада 1974, о год. 7:30 ранку

Про молитви за душу Покійного просять —
МАРІЙКА СТРИЖАК
і
ЯРОСЛАВА ВАСИЛАК

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК. в НЮАРКУ, Н. Дж.
повідомляє, що

в п'ятницю, 1-го листопада 1974 р. о год. 8 веч.
НАШ ВІДОМИЙ ҐІТАРИСТ
ЛЕВКО ВІТОШИНСЬКИЙ (Відень)
переможець Першого Інтернаціонального Конкурсу для ґітар в Італії, виконає концертову клясичну програму
в залі УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
836 Lyons Avenue, Irvington, N.J.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ — ОСЕРЕДОК ІМ. ГЕН.-ХОР. ТАРАСА ЧУПРИНКИ в НЮ ЙОРКУ
— влаштовує —

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в авдиторії Школи св. Юра в Ню Йорку, 216 Е. 6-та вул.
в суботу, 23 листопада 1974 року, початок год. 9-та веч.

В програмі: ВИБІР КОРОЛЕВИ ОСЕРЕДКУ СУМА.
Оркестра АМОР М. Романенка. Аранжер забави — ОЛЕГ ҐЕНЗА
Столики замовляти в Канцелярії Осередку СУМА у вечірніх годинах.
Запрошується все Українське Громадянство і Молодь. КОМІТЕТ

Увага! Клівленд-Парма й Околиця!
Субота, 30 листопада 1974 р.
ГОДИНА 7-ма ВЕЧОРА
АВДИТОРІЯ
Parma Senior High School
6285 W. 54th Street, PARMA, Ohio

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ – ОСЕРЕДОК ім. ген.-хор. Т. ЧУПРИНКИ в НЮ ЙОРКУ
— влаштовує —

ГОСТИННИЙ КОНЦЕРТ
(З НАГОДИ 25-РІЧЧЯ ОСЕРЕДКУ СУМА)

Увага! Рочестер, Н. Й. й Околиця!
Неділя, 1 грудня 1974 року
ГОДИНА 4-та ПО ПОЛ.
АВДИТОРІЯ
East Irondequoit High School
2300 Ridge Rd., E. ROCHESTER, N.Y.

В програмі: Дівочий хор „ЖАЙВОРОНКИ" під дир. інж. Р. СТЕПАНЯКА; Танцювальний Ансамбль „ВЕРХОВИНЦІ" під мист. кер. хореографа ОЛЕГА ҐЕНЗИ. Оркестра „ВЕРХОВИНЦІ". Конферансьє — артистка українських театрів ІВАННА КОНОНІВ; акомпаніямент — ХРИЗАНТА ЗУБРИЦЬКА-ЯНҐ. В програмі УЧАСТЬ БЕРУТЬ 100 ОСІБ МОЛОДІ.

Підвалину під хрест на цвинтарі св. Духа посвятив Владика Йосиф

Владика Йосиф Шмондюк в почоті священиків, посвячує підвалину під хрест на цвинтарі св. Духа

У суботу 14-го вересня ц. р. по полудні зібралося багато вірних на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, щоб разом із численним духовенством взяти участь у посвяченні підвалин монументального хреста.

О год. 2-ій по полудні Владика Йосиф Шмондюк в асисті отців, шамбелянів: Перейми й Федаша, та отців: Андрійчука, Моска, Сютика, Чалса, Мудрого й інших, почали торжественні відправи. При кінці посвячення, Владика відправив панахиду за усіх тих, які поховані на цьому цвинтарі, перелічуючи поіменно усіх похованих.

У слові Владика Йосиф згадав про минуле українського народу. Він сказав, що не один із наших визначних історичних постатей похований на чужих кладбищах,ба що більше, часто й не знати де вони поховані, а на рідних землях, вороги віками старалися нищити все, що тільки було українське.

Монументальний хрест-пам'ятник, має, бодай частинно увіковічнити історичні події українського народу, його визначних постатей, та мучеників за Українську Католицьку Церкву.

Спонукою Владики Йосифа до створення українського національного цвинтаря було, щоб наші померші були ховані на своєму кладбищі — а не були порозкидувані по чужих цвинтарях.

Кир Йосиф згадав про почитання Матері Божої — французами, німцями, поляками й іншими народами, але, наш нарід, має багато більше своїх чудотворних образів Матері Божої, до яких віками заносили мольби й прохання. Він згадав про чудотворні образи Матері Божої: Почаївську, Гошівську, Зарваницьку, Мукачівську й інші, чим не може похвалитися інший нарід.

На рідних землях ворог нищить усі цінності українського народу. Не дозволяє збиратися, на колись славних відпустових місцях, ба що, більше — „ворог молитись навіть не дасть".

Кир Йосиф Шмондюк відділив з-понад 300 акрів цвинтаря 35 акрів окремо, де буде збудований Маріянський Центер, для почитання Матері Божої. Українці мистці виготовлять копії чудотворних образів Матері Божої, яку почитав наш нарід в Україні, щоб в той спосіб заховати далеко від рідного краю віковічну культурно-церковну спадщину свого народу.

Цей новозапроєктований Центр має статися відпустовим місцем українського поселення у вільному світі.

Під час посвячення і панахиди, співав хор семінаристів із Стемфорду.

Спільним відспіванням „Вічная Пам'ять" помершим й похованим на цьому новому українському католицькому цвинтарі, закінчено посвячення підвалини Хреста, на цвинтарі св. Духа у Гемптонбурзі.

Роман С. Голіят

„Екран"

Нове число „Екрану" за місяці травень - жовтень 1974 появиться вже в найближчих 2-ох тижнях. Зміст цього числа (75 - 77), є різнородний і цікавий. Найбільше місця призначено В. Морозові і голодовим демонстраціям студентів (в його обороні) в Оттаві, Вашингтоні, Вінніпеґу, в Бельгії і Мюнхені. Вміщено також багато ілюстрацій з життя українців у Відні, з 25-тя поселення українців у Голляндії, з культурних імпрез з Великої Британії, Арґентини, Лос Анджелес, Рочестеру, Чикаґо, з балю журналістів в Торонто, зі з'їзду Бойків на Союзівці, зі зустрічі Бойків в Чикаґо для вшанування проф. І. Боберського, вісті українського Літ. Фонду ім. І. Франка в Чикаґо, з Риму з УВУ та таблльо нагороджених шевченківською нагородою заслужених українських, американських та канадських діячів.

6-ти місячну затримку появи „Екрану" спричинили виключно фінансові перешкоди, що ще більше збільшилися при піднесенні друкарнями оплат за друк журналу.

Замість неоправданих нарікань деяких громадян, кориснiше було б для Видавництва вітати їх у рядах наших співробітників і передплатників, помічних при поширюванні „Екрану" в українських громадах, у підшукуванні кольпортерів на місцях та збиранні пресового фонду і платних оголошень та цікавих для них матеріялів. Всі разом, тільки спільними силами і співпрацею, усунемо всі перешкоди, що спричиняють затримку реґулярної появи „Екрану"

Адам Антонович

Президент Форд назначив нового директора для Енерґетичного Управління

Вашингтон. — У вівторок, 29 жовтня, президент Джеральд Форд під час пресової конференції повідомив, що новим директором Федерального Енерґетичного Управління буде колишній асистент секретаря торгівлі Андрю Гібсон, який перейме цей пост від теперішнього директора Джона Совгила на початку наступного року. Коментатори твердять, що Совгил був змушений зрезиґнувати, бо президент Форд не погоджувався з рядом пропозицій Совгила, який радив Урядові підвищити федеральні податки на бензину. Думають, що причиною примусової резиґнації Совгила було також його непорозуміння із секретарем для внутрішніх справ Роджерсом Мортоном, який також є головою новоствореної Ради Джерел Енерґії. Під час цієї пресової конференції президент Форд також повідомив, що призначує Роберта Сіменса на голову Управління для дослідів і розбудови енерґії, Діксі Лі Рея на пост асистента державного секретаря та Вілляма Андерса на голову комісії для реґулювання атомової енерґії. Ці три урядовці, як також новий директор Федерального Енерґетичного Управління Гібсон, мають тісно співпрацювати з секретарем для внутрішніх справ Мортоном у ділянці енерґії.

Під час пресової конференції президент Форд відповів також на ряд питань, які не були зв'язані з енерґетичною проблемою. Він заявив, що Нелсон Рокефеллер таки „повинен бути і буде затверджений на пост віцепрезидента". Президент сказав, що не плянує звільняти секретаря сільського господарства Ерла Батца, хоча цього вимагає ряд законодавців. Відповідаючи на питання кореспондентів, президент Форд заявив, що далі вважає, що коли б кандидати Демократичної партії в цьогорічних виборах здобули значну більшість в Конґресі, то це могло б зменшити можливість двопартійної закордонної політики і ускладнило б провадження цієї політики Білим Домом і Державним департаментом. Але Президент зазначив, що лідери Демократичних більшостей в обох Палатах Конґресу виявили охоту співпрацювати з Білим Домом відносно закордонної політики.

НАУКОВЦІ СВІТУ ВИСТУПИЛИ...

(Продовження зі стор. 1-ої)

конґресі офіційно запротестували проти нас представники совєтської амбасади в Токіо. У відповіді — як передано нам — сказано їм, що конґрес має світовий характер, що ми діємо з приватної ініціятиви та що це не має і не може мати нічого спільного з політикою чи ставленням уряду Японії.

Парадоксом був факт, що головою конґресу мав бути визначний совєтський мікробіолог, який з неясних причин на конґрес не прибув, так як і багато інших зголошених уже учасників, а між ними дехто і з українців.

Прапорчик Української ССР

Як завжди практикується „науковими" кругами СССР, науковці не-російських республік мусять виступати від імені СССР, а не своїх національних республік. Так воно було і в Японії. Вартим згадки, все ж таки, був факт, що один із найбільших броварів Японії „Кірін" довідавшись, що між мікробіологами, які загостять у бровар науковою групою, буде українець, вони вшанували його місце на гостині не прапором СССР але Української ССР.

Реакція японської преси

Ситуація, яка існує під цю пору в Японії, досить складна. У час нашого побуту ціни на поїздки літаками внутрі країни збільшились на понад 29%. Ціна на риж мала збільшитися на 30%, а чашка кави, чи чаю по ресторанах коштувала найменше одного доляра (300 єн). То ж, вода це на млин комуністичної партії. Ми бачили масові, багатотисячні демонстрації, організовані комуністами. Тому-то, не дивно ж, що преса ставилась обережно. Все ж таки, газета „Шісо Шінбун" (Наша думка) прислала свого репортера і фотографа. У висліді, 15-го вересня появилося японською мовою обширне інтерв'ю д-ра Рослицького про справу Строкатої, та взагалі русифікаційний терор в Україні, голодові страйки в обороні Мороза, що відбулися в Оттаві і Вашингтоні, мікробіологічний конґрес, та інше. Прихильне ставлення цієї газети приємно вразило ще й тим, що в день нашого від'їзду з Японії репортерка цієї газети особисто прибула на летовище із малими для нас подарками, „щоб побажати вам щасливої дороги".

ГЕМСТЕД ВІДЗНАЧИВ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

лять організм нашої великої установи. Він склав подяку Управі Відділу за її велику працю, а двом піонерам — організаторам Іванові Душанчакові і Мих. Керечеві передав від Екзекутиви УНС окремі грамоти. З огляду на те, що обидва нагороджені хворі і не могли взяти особисто участи в бенкеті, д-р І. Флис в товаристві членів Управи Відділу після бенкету поїхали до помешкань згаданих членів, щоб передати їм ці нагороди.

Головну доповідь на бенкеті виголосив Микола Курчак, згадуючи не про один, а про три ювілеї, що їх громада в Гемстеді відзначує — 80-річний Ювілей „Свободи" і УНСоюзу і 50- річний Ювілей 327-го Відділу. Промовець подав оцінку праці УНС перед і після Другої світової війни, зокрема згадав про діяльність УНС на відтинку шкільництва, суспільно-громадську і до певної міри політичну працю та допомогу нашої установи для українського студенства. „Свобода" на думку доповідача, відіграє дуже поважну ролю серед нашої громади в ЗСА і до певної міри поза кордонами Америки.

Тостмайстер відчитав також ряд листовних привітань, які наспіли від управ поодиноких Відділів УНС.

В мистецькій частині Ювілейних святкувань виступали: танцювальний ансамбль під керівництвом п-ні Мілі Осененко, який по мистецьки виконав чотири танки; оперна співачка - сопрано Христина Карпевич, яку присутні оваційно вітали, головно після виконання пісні „Жита" Гнатишина. Співачка проспівала ще п'ять інших пісень, а письменник — гуморист Іван Керницький-Ікер, відчитав два фейлетони: „Батько в хмаросязі" і „Клопіт на здорову голову".

Програму закінчив коротким словом довголітній секретар Відділу Андронік Копистянський подякою Екзекутиві УНСоюзу, представникам Відділів, суспільно-громадським і молодечим організаціям і Управі 327-го Відділу та всім тим, які чим-небуть причинились до успішного переведення Ювілейних святкувань.

Загальним співом „многоліттствія" закінчено цю замітну ювілейну імпрезу.

СПОРТ

„ЛЕВИ" ЗДОБУЛИ ЧАШУ ГУБЕРНАТОРА СТЕЙТУ ІЛЛИНОЙ

„Леви" — „Запотлен" 2:0
Ліґові вислiди:
„Леви" — „Іґельс" 2:1
„Леви" — „Спарта" 7:0

Чикаґо. — В неділю 13-го жовтня „Леви" стрінулися у фінальних змаганнях за чашу губернатора стейту Іллиной зі сильною і скорою мехіканською д р у жиною „Запотлен".

Переможець чаші губернатора уважається неофіційним першуном стейту. „Леви" добули дотепер це першенство двічі: у 1956 і 1972 роках. Цього року ці змагання були престижеві, бо змагалися представники 2-ох ліґ. „Леви" репрезентували Національну Американську Ліґу, а „Запотлен" були представником недавньо-зорганізованої Латинської Ліґи. Отже і не дивно, що зацікавлення тими змаганнями було велике, однак із причини дощу на змагання з'явилося тільки 1200 осіб.

„Леви" виступили до цих змагань без Ґріна (на вакаціях) і без Андрущишина (дискваліфікований). Хоча був дощ гра була скора і завзята. Противник вирізнився точними подачами і скорим стартом на м'яч, однак цього було замало до рутинованих „Левів", ціла дружина грала дуже завзято. Майже ціла перша половина належить до „Левів". Про це може посвідчити відношення наріжняків 11:3 у користь „левів".

„Леви" раз-по-раз під'їжджають під ворота противника, однак не можуть добути воріт. Щойно у 30-ій хвилині гри Шефер високим сильним стрілом із 20 м. у праве вікно добуває перші ворота. Кілька хвилин пізніше цей сам змагун спрямовує подачу Шлапака щуром у ворота противника, однак суддя відсвистує, на нашу думку дуже сумнівну, відсторонь. У 43 хв. гри із прецизно виконаного Шлапаком наріжного копу Вінтер уміщує головою м'яч у сітці противника і цим устійнює вислід змагань.

У другій половині противник більше атакує, однак оборона „Левів" на чолі із ветераном М. Кротом та добрий воротар легко ліквідують всі намагання противника. „Леви" рівнож мали ще кілька догідних позицій, однак не використали їх. Дощ, що падав під час цілих змагань, у великій мірі утруднював гру обом сторонам.

По змаганнях представник губернатора вручив „Левам", цьоорічному переможцеві, перехідну чашу. Увечорі відбулося в домівці „левів" прийняття для змагунів та прихильників Товариства. Цей гарний осяг здобуло УАСТ „Леви" якраз у 25-ліття свого існування.

Склад дружини: Фращак В., Крат М., Іваник М., Перрі Дж., Скороход Л., Возьний М., Шлапак В., Шефер Ст., Кійка Х., Карпа Е., Ґузелла Дж., Фолбрихт В., Вінтер М., Констанцо Г.. Менажер: Анатоль Гординський.

У своїх попередніх ліґових змаганнях „Леви" перемогли польську дружину „Іґельс" — вислідом 2:1 та чеську дружину „Спарта" 7:0. Змагання із „Іґельс" були досить тяжкі. Полякам грозить вилет із Вищої Дивізії і тому вони грали дуже завзято. Ворота для „левів" здобули Шефер і Шлапак. Крім того „Леви" не використали карного копу у першій половині гри.

Зате чеська дружина „Спарта" показалася слабою. Їхній атак ніколи поважно не загрожував „Левам". „Леви" стрілили 7 воріт і не використали при тім ще цілого ряду догідних нагод. Ворота добули: Шефер 4, Вінтер 2, Фулбріхт 1.

„Леви знаходяться тепер у своїй групі Вищої „Дивізії на другому місці, одною точкою різниці від першуна „Олімпіка". До закінчення сезону „Леви" мають ще розіграти 4 змагання, а „Олімпік" 5 змагань. Отже „Леви" при задержанні доброї форми мають можливість вибитися знову на перше місце.

Роман Б. Припхан

ТАРЗАН, Ч. 7199, Тарзан підозріває правду

Маю „доброго" приятеля, Тарзане... Ми вже просиділи тут три дні, а суддя Бранд досі не виявив жадного зацікавлення нашою справою!..

Вибач, що втягнув тебе в цю халепу... Я був певний, що він нам допоможе!

Оскільки ми не зробили нічого злого, а тільки оборонялися, то нас напевно придержують з інших причин!

Єдиною особою, яка знає правдиву причину нашого перебування в Луанді є „приятель" суддя Бранд... Чи можливо, що саме він є тим високим урядовцем, який співпрацює з провідником браконьєрів?...

Це не може бути!